

2020. FEBRUÁR: SZOLGÁLD FEL NEKEM SZÍVED SZERETETÉT! + AZ ÓMEGA-VÁLSÁG
+ A HIT TÁMPONTJAI + IMA A RUTIN ÉS AZ ISTEN HATALMA KÖZÖTT + A GYERMEKNEVELÉS SZABÁLYAI
+ HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS + ÜDVÖSSÉG GYERMEKSZÜLÉS ÁLTAL? + AZ ADVENT FELTÉTELHEZ KÖTÖTT IDŐPONTJA

Adventszemle

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁRÓKNAK

„Én és az én házam az Úrnak szolgálunk”

A keresztény család hete – 2020. február 1–8.

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

„Én és az én házam az Úrnak szolgálatk”
A keresztény család hete – 2020. február 1–8.

3 Vezércikk

Emil Jigău

„Az Úr az én Pásztorom”

4 Családi élet

Daniel Bota

Szolgáld fel nekem szíved szeretetét!

6 Családi élet

Viorel Dascălu

„Tanakodtak egymással...”

8 Hitvédelem

Szilvási József

Az ómega-válság

11 Kiadványok

Daniel Brînzan

„A hit támpontjai” – inspirációs, bibliai lelkesítést ápoló román nyelvű folyóirat

12 Lelkiség

Mihail Baciu

Kíséret – Ima a rutin és az Isten hatalma között

15 Nevelés

Costel Gogoneață

A gyermeknevelés szabályai

16 Lelkiség

Emilian Niculescu

Hit általi megigazulás (III)

18 Lelki tapasztalat

Mihail Gheorghe Pițurlea

„Állj szilárdan a kísértésben!”
– A vizsga

20 Hitelvek

Cristian Trenchea

Ellen G. White írásainak ihletettsége és tekintélye

21 Börtönszolgálat

Köszönőlevél a jólelkű emberekért

22 Teológia

Costel Gogoneață

Babilon mint a Jeremiás és a Jelenések könyvének tipológiai-teológiai eleme (1)

24 Szövegek és jelentésük

Gabriel Ișvan

Üdvösség gyermekszülés által?

25 Biblia

Emilian Niculescu

Értékek egyes számban, álértékek és hamisítványok többes számban

26 Tapasztalatok

Javier Moliner

Lelkipásztori történetek (II)
Az éber Guillermo

27 Teológia

Florin Lăiu

Az advent feltételhez kötött időpontja

30 Az elnök üzenete

Aurel Neațu

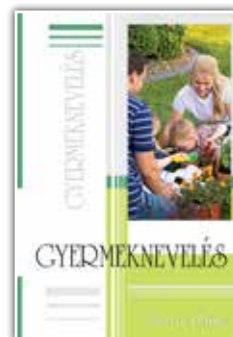
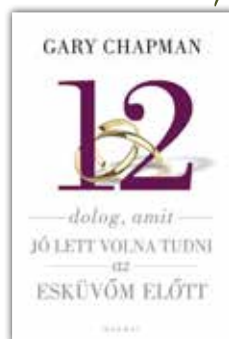
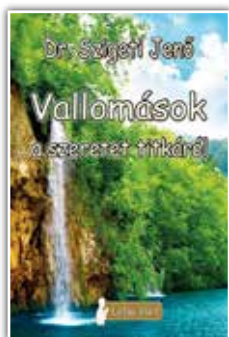
Egy nap Jézussal

31 Gyermekoldal

Alina Chirileanu

Bibliai hősök

Családi témájú könyveink

2020. FEBRUÁR. A Romániai Hetednap Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georget Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, Viorel Răducan, Ioșif Pașca, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Florian Ristea, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szócs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0756-059330; E-mail zakariaslorand@yahoo.fr; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

„AZ ÚR AZ ÉN PÁSZTOROM”

Az egész Szentírást pásztori lelkület hatja át. Míg az Ótestamentum Istent Izrael Pásztoraként mutatja be, az Újtestamentumban Jézus messiási tevékenysége által tölti be ezt a szolgálatot.

A szeretetteljes Isten kezdeményezi egy nép elhívását, védelmezését és vezetését, majd a pogány népek ígája alóli felszabadítását. Ésaiás próféta így összegzi ezt a gyöngéd szolgálatot: „Mint pásztor, nyáját úgy legelteti, karjára gyűjti a bárányokat, és ölében hordozza, a szoptatósokat szelíden vezeti” (Ésa 40:11).

Az Újtestamentumban feltűnik a Nagy Pásztor munkássága: juhait ismerő „Főpásztor” vagy „Jó Pásztor”. Életét adja a juhokért, példát nyújt nekik, érdeklődik irántuk. „Mikor pedig látta vala a sokaságot, könyörületességre indula rajtuk, mert el voltak gyötörve és szétszórva, mint a pásztor nélkül való juhok” (Mt 9:36).

A pásztorkodás munkáját a bűnbeesés tette szükségessé. A bűn tévelygést és zavart hozott magával. Jelenleg a világ „gyermeki állapotban” van. Az ember elszakadt Istentől, és úgy véli: a bűn új utakat nyitott meg, szabadságot hozott és gazdagabb legelők elérését teszi lehetővé. Miért kellene engedelmessé válnia? A törvényt kényszerítő rendszernek tartja, nem pedig védőkorlátnak. Miért van szükség tiltott zónákra, elérhetetlen legelőkre, teremtményi státuszra? Az ember fokozatosan elidegenedik, így válik elveszett, tévelygő báránnyá.

„Elveszett juh” – íme, azon ember képi ábrázolása, aki úgy véli, hogy az aklon kívül sokkal izgalmasabb az élet. Távol az akoltól és Istentől egyre zavartabb lesz, és már nem képes kimondani: „Az Úr az én Pásztorom.”

Mit tehetett Isten ebben a helyzetben? Hagyja őt magára? Hisz van még kilencvenkilenc báránya. Vagy kényszerítse az akolban maradásra? A harmadik megoldást választotta: az életét adta érte. Így lett a szeretetből a megváltás meghatározó tényezője, mely képes felébreszteni a „még pislákoló” lelkiismeretet.

Isten pásztori szolgálata teljes ellátást kínál.

1. Isten az, Aki keres. A menny kezdeményez. Furcsa, de az ember próbál elrejtőzni, és ezt azzal magyarázza, hogy „bűnös vagyok”, „vétkeztem, és nem tudok többé imádkozni”. Mások fügefalevelekből készítik el emberi természetük ruháját,

és így vélekednek: „túl nehéz”, vagy „én amúgy elég jó vagyok”. Az Úr nem a rendes emberekért jött, hanem azokért, akik érzik bűnösségüket (1Tim 1:15). A „hol vagy?” kérdés (1Móz 3:9) nem szemrehányás, hanem az első kinyújtott kar, a valós állapot tudatosítására tett első lépés Isten részéről.

2. Isten a bűn legyőzésére szólít fel.

A leggyengébb láncszemeket éri támadás. A bűn szeretne a sarkodban maradni, „de te uralkodjál rajta” (1Móz 4:7). A kísértő nem egy anti-isten, hanem egy teremtett lény, aki mennyei segítséggel legyőzhető.

Csak gyakorolni kell az akaratot. Isten tisztel bennünket, és nem kényszerít. „Az Úr az én Pásztorom” önkéntes hitvallomásunkká válik, miután tapasztalatot szerünk Istennel. Nem hangoztatja, hogy Ő a mi Urunk, hanem Atyánkként családi kapcsolatot ajánl fel nekünk.

3. Isten közösséget kínál. Felfedi a bűnt, a megbocsátást, a tisztulást, új erőt és vezetést – „botot” – kínál, utakat nyit meg előttünk, majd felkínálja a fegyelmezést – a „vesszőt” –, továbbá nyugalmat ad, vagyis a lelki tehertől való szabadulás lehetőségét.

A legjobb rész azonban még hátra van. Ezékiel próféta páratlan eszkatológiai látásmódot mutat be: „Mert így szól az Úr Isten: *Ímé, én magam keresem meg nyájamat, és magam tudakozodom utána. Miképpen a pásztor tudakozódik nyája után, amely napon ott áll elszéledt juhai között; így tudakozodom nyájam után, és kiszabadítom őket minden helyről, ahova szétszóródtak a felhőnek s borúnak napján. És kihozom őket a népek közül s egybegyűjtöm a földekről, és beviszem őket az ő földjükre, és legeltetem őket Izráel hegyein, a mélységekben s a föld minden lakóhelyén. Jó legelőn legeltetem őket, és Izráel magasságos hegyein lészen akluk, ott fekszenek jó akolban, és kövér legelőn legelnek Izráel hegyein. Én magam legeltetem nyájamat, s én nyugosztom meg őket, ezt mondja az Úr Isten. Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s a beteget erősítem; és a kövérét s erőset elvesztem, és legeltetem őket úgy, mint illik”* (Ezék 34:11-16). ■

**A NYÁJTÓL
TÁVOL
EMIL
JIGĂU**

„MERT EL VOLTAK
GYÖTÖRVE ÉS
SZÉTSZÓRVA, MINT
A PÁSZTOR NÉLKÜL
VALÓ JUHOK.”
(MT 9:36)

Emil Jigău, a Romániai Unió kincstárnoka

SZOLGÁLD FEL NEKEM SZÍVED SZERETETÉT!

„Jobb a parénak étele, ahol szeretet van, mint a hizlalt ökör, ahol van gyűlölség.” (Péld 15:17)

„Jobb a száraz falat, mellyel van csendesség; mint a levágott barmokkal teljes ház, melyben háborúság van.” (Péld 17:1)

Ez nem egy étrendről szóló cikk! Legalábbis nem testi étrendről lesz benne szó, hanem lelki „étrendről”. És kérek, ne vonjatok le elhamarkodottan olyan következtetéseket, amelyeket nem is sugall a bibliai szöveg. Beszélgettem néhány személlyel, akik saját magukat „hús-utálóknak” nevezik, miközben forr bennük a vágy, hogy lesújtanak a fűj-fogyasztók lelkére. Azt hiszem, közülünk a legtöbbben tisztában vagyunk azzal, hogy a nagymennyiségű saláta fogyasztása nem mentesít a földi természet megnyilvánulásaitól. Nincs az a varázszöldség, mely megszabadítana az irigységtől, gonoszságtól, frusztrációtól, pletykáldástól, vitáktól és gyűlölettől! Ahhoz más kell!

A boldogság receptje a kapcsolatokban (az összetevők közt az egyszerűség és a hála)

Leszögeztük, hogy a szövegek nem egy vegetáriánus étrendre épülő boldogság-receptet ajánlanak, ezért tehát mélyebbre kell ásniuk.

A „jobb” kifejezés sem írja elő a szegénységet a kapcsolati összhang érdekében, és a „mint” kifejezés sem követeli meg a bőségtől való elzárkózást. Nem ajánlja a nagyobb gonoszság elutasítását és a kisebb rossz elfogadását. A békét és összhangot sem a szegény, sem a gazdag teríték nem hozza meg, viszont béke lehet a szegény asztala és a gazdag asztala körül is, ha mindkettő valóban arra vágyik. Mint a lélek örömeire megígért összes isteni ajándék, a békesség is azokhoz köszönt be, akik kívánják és vágnak rá. Ha a kapcsolat résztvevői a békét éheznek, akkor békességük lesz. A békesség jelenlétének kulcsa: vágnyi kell rá!

Fel kell tennünk a legfontosabb kérdést: Miről vagyok kész lemondani azért, hogy fejlődhesenek házassági-, szakmai-, szülői-, munkatársi- és baráti kapcsolataim? Fontos tudatosítanunk, hogy minden vágyott nyereség érdekében fel kell vállalnunk a veszteséget is.

Amikor meghívod otthonodba a békességet, akkor kiüzöd a vitát, a feszültséget, az izetlen beszédet és a szomorú lelkületet.

Fontos bölcsességgel rendelkezni. Válaszszuk minden esetben azokat a dolgokat, amelyeket Isten örökké tartóknak tervezett – a kapcsolatainkat; és tanuljunk meg lemondani azokról, amelyeket egy napon amúgy is el fogunk veszíteni – a megvalósításainkat. A családi élet rákbetegségét a megvalósításokat és álszükségleteket hajszoló rohanás is okozza. Amikor a család feláldozza a kapcsolatot a megvalósításért cserébe, voltaképpen eladja a lelkét az ördögnek. Nem a legkisebb jövedelemmel rendelkező családok, hanem a tönkrement kapcsolatokkal rendelkezők a legszerencsétlenebbek. Nincs az az ár, ami felérne a vidám gyermekhangokkal, amelyek akkor fogadnak, amikor hazaérsz a munkából. Családod számára nincs fontosabb és értékeőbb ajándék nálad, hiszen te vagy az az ember, aki békét hozol és békét teremtesz. Amennyiben most több időt fordítasz a pénzszerzésre, mint a családban töltött pillanatokra, egy napon majd keserűen fogod megállapítani, hogy milyen szegényesen éltél, pedig egész életedben melletted volt a hatalmas kings: a családotod.

A legjobb megoldás tehát nem az, hogy légy szegény, mert csak így várhatod, hogy otthonodba beköszönt a békesség! Függetlenül attól, hogy mid van, vagy mid nincs, a békét, nyugalmat és belső harmóniát ne áldozd fel semmiért sem, ami most körülötted értékesnek tűnik.

A legjobban megoldás tehát nem az, hogy légy szegény, mert csak így várhatod, hogy otthonodba beköszönt a békesség! Függetlenül attól, hogy mid van, vagy mid nincs, a békét, nyugalmat és belső harmóniát ne áldozd fel semmiért sem, ami most körülötted értékesnek tűnik.

A fenséges családi lakoma modellje

A mennyei lakoma legszebb példáját az Úrvaszorában találjuk, ahol Krisztus megtörte a szeretet kenyérét, majd szeretetének borát töltötte a poharakba, és megosztotta Övéivel. Jézus mindezekelőtt szeretettel szolgálta ki őket!

A vacsora alkalmat ad arra, hogy szívünk teljes szeretetét felszolgáljuk másoknak! A családban az asszony elsősorban a szeretet és a békesség királynője. Az étel elkészítése és felszolgálása kiváló alkalom a békesség ajándékának megízlelésére. Azzal kezdődően, ahogy eltervezi, majd egészen az étel elkészítéséig, a háziasszonynak minden egyes lépést imalelkületben és teljes örömmel kell megtennie. Az étel elkészítését és felszolgálását nem lehet felületesen végezni, mivel a hívő háziasszonynak tudnia kell, hogy amikor ételmet szolgál fel a családjának, az első kiszolgált Sze-

TESTÜNK TÁPLÁLÁSA ELŐTT MEG KELL BIZONYOSODNUNK ARRÓL, HOGY A LELKÜNK MÁR TÁPLÁLKOZOTT, MIVEL A LELKI BETELJESÜLÉSEK FÜGGVÉNYÉBEN ÖRÜLHETÜNK TELJES MÉRTÉKBEN A TESTNEK SZÁNT FALATOKNAK. FONTOSABB, HOGY KIVEL ÜLSZ ASZTALHOZ, MINT HOGY MI VAN AZ ASZTALODON!

mély maga Krisztus. Az élelem felkínálásával önmagát, szeretetét szolgálja fel a körülötte levőknek.

Miután az asszony eleget tett szent kötelességének, színre lép a férfi. Áldást kér mindarra, amit a feleség elkészített. Enélkül nincs isteni áldás. A férfi szerepe is ugyanolyan szent. Imája által a békesség Lelke száll alá mindarra, amit a feleség elkészített. És mindaz, amit Krisztusnak szentelnek, áldást szerez. A testi táplálékot minden esetben együtt kell felszolgálni a lelki táplálékkal!

Az asszony felszolgálja a testi táplálékot, a férfi pedig a lelkit, s így a ház semmiben sem szenved hiányt. A gyakorlatban nagyjából erre utal a békességgel („csendességgel”) elfogyasztott száraz falat. A békét nem a mennyiség eredményezi, hanem az asztal köré gyűlt lelkek minősége! Krisztus a testi táplálékot a lelki táplálék szimbólumaként használja. Önmagát az Élet Kenyerének nevezi, a mennyből alászállt Kenyérnek.

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekedtek, mindent az Isten dicsőségére műveljétek!” – mondja az Ige. Ha szem elől tévesztjük a dolgok célját, értelmét és jelentőségét, kimerülünk, frusztráltak leszünk, és eredménytelen lesz a munkánk.

Táplálkozni többet jelent az étkezésnél! Testünk táplálása előtt meg kell bizonyosodnunk arról, hogy a lelünk már táplálkozott, mivel a lelki beteljesülések függvényében örvendhetünk teljes mértékben a testnek szánt

falatoknak. Fontosabb, hogy KIVEL ülsz asztalhoz, mint az, hogy MI van az asztalodon!

Szolgáld fel nekem szíved szeretetét!

Ne veszítsd el az áldásokat (feleségedet, férjedet, gyermekeidet, testvéreidet, barátaidat) a gyűlölet vagy a háborúság miatt. A családban ápoljátok a szelídséget! Ismételten gyakoroljátok, míg természetessé válik! Idővel ellenállhatatlannak fogjátok tartani, a haragot pedig utálatosnak. A düh olyan helyzeteket teremthet, és olyan helyre vezethet, ahonnan nincs visszaút. A szelídség azonban olyan állapotokat idézhet elő, és olyan helyre vezethet, ahonnan többé nem akarsz visszatérni: „Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.” A családban semmi sem hangzik szebben a választékos szavaknál, amelyeket gyöngéd érintések és tiszta tekintetek kísérnek. Engedd, hogy a szeretet a maga összes alakjában naponta hallassa kedves hangját a családotban! ■

A BOLDOGSÁG RECEPTJE DANIEL BOTA

**A CSALÁDBAN SEMMI
SEM HANGZIK SZEBBEN
A VÁLASZTÉKOS SZAVAK-
NÁL, AMELYEKET GYÖNGÉD
ÉRINTÉSEK ÉS TISZTA
TEKINTETEK KÍSÉRNEK.**

Daniel Bota, lelkipásztor, Bánáti Egyházterület

„TANAKODTAK EGYMÁSSAL...”

Meg vagyok győződve, hogy sokszor hallottátok már ezt a bibliaiszöveget: „*Akkor tanakodtak egymással az Úrnak tisztelői, az Úr pedig figyelt és hallgatott, és egy emlékkönyv iraték ő előtte azoknak, akik félik az Urat és becsülik az ő nevét*” (Mal 3:16).

Én magam is számos kommentárt, magyarázatot hallottam már e szövegre vonatkozóan. Most azonban szeretném megközelíteni a keresztyén élet egy másik alkalmazási területe – a család – szempontjából. Hogy miért? Azért, mert a családban szükség van a kommunikációra. Minőségileg helyesen, mennyiségileg optimálisan kell beszélnünk egymáshoz.

A mindent átszövő kommunikáció korszakában a család magában hordozza a minőségbeli romlás eshetőségét, valamint a beszélgetésekre szánt idő komoly korlátozását. A televízió, a telefon, a közösségi oldalak és az internet azt a kevés, még rendelkezésünkre álló időnként is elrabolja. Ezért van az, hogy nagyon sok párbeszéd a következő figyelmeztetéssel kezdődik: „Mondd gyorsan, mert nincs sok időm”, vagy: „Röviden, ha kérhetlek?”

A legtöbb beszélgetés úgy zajlik, hogy közben legalább az egyik fél valamelyik kedvenc tévéműsorát nézi, vagy az internetet böngészi, esetleg

elmélyül a Facebook-, a Twitter- vagy az Instagram-oldalak pletykái között.

Megszólítások

Akaratomon kívül sokszor voltam tanúja a lehető legfurább megszólításoknak. Kezdvé a széles körben elterjedt „HÉ” vagy „TE” megszólításoktól egészen a kisebb vagy nagyobb állatfajták emlegetéséig. Még a keresztyén családokban is előforduló jelenségről van szó. Vajon miért nincs neve a feleségnek? Vagy miért nincs neve a férjnek? Ha semmiképp sem akarsz használni a keresztnévét, használj olyan megszólítást, ami nem a ridegségedet és a közönyödöt, hanem a szeretetedet és a kedvességedet bizonyítja.

Ne értsetek félre, nem túlzott, hangzatos megszólítások mellett szállok síkra, viszont úgy gondolom, hogy a feleség, a férj vagy a gyermekek többet érdemelnek egy kisállat megszólításánál. Emlékezzünk csak vissza a közeli vagy akár a távoli múltra. Milyen szavakkal illetted a társadat, amikor még udvaroltál neki? Hogy szólítottad? Biztos vagyok benne, hogy kényeztető, kedves, nyájas szavakkal igyekeztél biztosítani őt a szeretetedről. Sőt, még a hanghordozásod is erről árulkodott.

És most, az esküvő után, vajon nem lenne ugyanolyan helyénvaló úgy beszélni hozzá, mint

A MINDENT ÁTSZÖVŐ KOMMUNIKÁCIÓ KORSZAKÁBAN A CSALÁD MAGÁBAN HORDOZZA A MINŐSÉGBELI ROMLÁS ESHETŐSÉGÉT, VALAMINT A BESZÉLGETÉSEKRE SZÁNT IDŐ KOMOLY KORLÁTOZÁSÁT.

annak idején? Vagy, miért ne, még annál is szebben, előzékenyebben? Ha a családban gyermekek is vannak, szavaid, hanghordozásod és kommunikációs magatartásod annál inkább arról a hitről kell, hogy bizonyosságot tegyen, amelyet vallasz és hirdetsz.

A következő bibliaszöveg a családon belüli kommunikációra alkalmazandó: „*A ti beszédeitek mindenkor kellemetes legyen, sóval fűszerezett; hogy tudjátok, mi módon kell néktek kinek-kinek megfelelnetek*” (Kol 4:6).

A kommunikáció szintjei

1. *Felszínes, közönséges szavak.* Ez a legerletterjedtbb kommunikációs szint, mivel egyszerű és gyors. Rövid kérdéseket tartalmaz, és a válaszok is általában pár szótagosak. Például: „Voltál a gyülekezetben?” „Igen.” Vagy: „Minden rendben volt a munkahelyeden?” „Ühüm.” Vagy: „Tudsz valamit a szomszédról?” „Nem.”

2. *Információk vagy hírek egyszerű közlése (mint a televízióban).* Házastársak vagy munkatársak között abban az esetben használják, amikor – noha nem igazán fogják sietőre a dolgot – nem szeretnének túlságosan belemélyedni a beszélgetésbe. Például: „Voltam a gyülekezetben, és végighallgattam a prédikációt.” Vagy: „Ma a munkahelyemen volt egy beszélgetésem a főnökömmel.” Vagy: „Megtudtam, hogy a szomszéd balesetet szenvedett.”

3. *Személyes vélemények, gondolatok és elméletek közlése.* Ezen a szinten a második pontban vázolt beszélgetéshez hozzáadódik még egy magyarázat is. Például: „Voltam a gyülekezetben, végighallgattam a prédikációt, és úgy gondolom, hogy remek igehirdetés volt.” Vagy: „Ma a munkahelyemen volt egy beszélgetésem a főnökömmel, és szóvá tettem, hogy nem vagyok elég pontos.” Vagy: „Megtudtam, hogy a szomszéd balesetet szenvedett; de számítottam rá, mivel úgy vezet, mint egy örült.” Ez a leggyakoribb kommunikációs szint az úgynevezett „komolyabb” kapcsolatokban.

4. *Érzések és érzelmek közlése.* Itt bukkannak fel az érzelmek. Színre lép a kedvesség és azok az érzések, amelyek a velünk történekből fakadnak, vagy az azon személyekkel történekből, akiről beszélünk. Például: „Voltam a gyülekezetben, végighallgattam a prédikációt, és úgy gondolom, hogy remek igehirdetés volt, sőt, kellemesen meglepett, és kérdéseket is ébresztett bennem.” Vagy: „Ma a munkahelyemen volt egy beszélgetésem a főnökömmel, és szóvá tettem, hogy nem vagyok elég pontos, ezért nagyon megszégyelltem magam. Rosszul esett.” Vagy: „Megtudtam, hogy a szomszéd balesetet szenvedett, de számítottam rá, mivel úgy vezet, mint egy örült, de még így is nagyon sajnálom őt.” És a családok zöme ennél a kommunikációs szintnél meg is áll.

5. *Teljes kitárulkozás, vallomás.* Ez a szint azt jelenti, hogy meg abban az esetben is elmondod mindazt, ami

a szívedet nyomja, ha az igencsak kényelmetlenül érint téged vagy a körülötted levőket. Ennek a szintnek az a célja, hogy kiöntsd a szíved annak érdekében, hogy beszélgető partnered a kommunikáció hatásaiban részesülhessen. Ezen felül ez a szint jövőre vonatkozó döntéseket, elhatározásokat is feltételez. A legfontosabb feltétel a kölcsönös nyitottság. Például: „Voltam a gyülekezetben, végighallgattam a prédikációt, és úgy gondolom, hogy remek igehirdetés volt, sőt kellemesen meglepett, és kérdéseket is ébresztett bennem. Tényleg komoly gondjaim vannak az említett területen. Szeretnék megváltozni, hogy többé ne kövessem el a korábbi hibákat.” Vagy: „Ma a munkahelyemen volt egy beszélgetésem a főnökömmel, és szóvá tettem, hogy nem vagyok elég pontos, ezért nagyon megszégyelltem magam, rosszul esett. Igaz, hogy gyakran elkésem, de ma eldöntöttem, hogy ezután tiszteletben fogom tartani a munkaprogramot.”

Vagy: „Megtudtam, hogy a szomszéd balesetet szenvedett, de számítottam rá, mivel úgy vezet, mint egy örült, de még így is nagyon sajnálom őt. Az igazság az, hogy néha kedves pillantásokat vetettünk egymás felé. De mátol kezdve majd odafigyelek, hogy ez többé ne forduljon elő. Kérlek, bocsásd meg, hogy ilyen felelőtlenül viselkedtem.”

„A férj és a feleség legyen minden egymás számára. A feleség ne tartson titokban semmit férje előtt, amit másokkal tudat; és a férjnek ne legyen titkolni valója a felesége előtt, amit szintén másokkal tudat” (Ellen G. White, *Boldog otthon*, 177. o.).

Milyen szép lenne, ha minden család a teljes, nyitott kommunikációt alkalmazná! Milyen szép lenne, ha a házastársak semmit sem titkolnának el egymás elől! Milyen szép lenne az otthon, ha a férj és a feleség mindent megosztana egymással, mindent, ami a szívét nyomja! És milyen szép lenne, ha bensőséges titkaikról mások nem szereznének tudomást!

A kisebb-nagyobb titkok a leghatalmasabb akadályok a kommunikáció útjában. Remélem, eldöntöted már magadban, hogy nem lesznek többé titkaid a házastársad előtt! Isten segítségével kommunikálj: jól és megfelelő mértékben, és akkor meggyőződésem, hogy elégedett leszel az eredményekkel. Ezen felül a mennyei könyvekbe is csupa pozitív és kellemes bejegyzés kerül mindarról, amiről „tanakodtatok” a családtagjaitokkal. ■

**TELJES
KOMMUNIKÁCIÓ
VIOREL
DASCALU**

**„A TI BESZÉDETEK
MINDENKOR KELLE-
METES LEGYEN, SÓVAL
FŰSZEREZETT, HOGY
TUDJÁTOK, MI MÓDON
KELL NÉKTEK KINEK-
KINEK MEGFELELNETEK.”
(KOLOSSÉ 4:6)**

AZ ÓMEGA-VÁLSÁG

George Knight egyik könyvében összegyűjtötte azokat a mítoszokat, amelyek át meg átjárják a hetednap Adventisták gondolatait. Mi a mítosz? Olyan pontatlan és megalapozatlan hitek és nézetek összessége, amiről sokan azt gondolják, hogy megfelelnek az igazságnak. Minden közösségnek, így a hetednap Adventistáknak is megvannak a maguk mítoszai. E rövid tanulmányban ezek egyikéről, az Alfa- és az Ómega-válságról szeretnék szólni. Hogy a mítosz és a valóság e tekintetben is keveredik bennünk, azt semmi nem igazolja jobban, mint az a rengeteg független írat, film és hanganyag, ami az Ómega-válság mibenlétét próbálja megfejteni.

A mítosz háttere

Mivel a mítoszok nem légüres térben keletkeznek, vizsgáljuk meg először azt a konkrét történelmi összefüggést, amiből kinőttek az Ómega-válsággal kapcsolatos elméletek. Tim Poirier (ejtsd: poárjé) az Ellen G. White-ről szóló enciklopédiában azt írja, hogy az „Alfa- és az Ómega-válság” egy olyan kifejezés, amit először Ellen G. White használt Kellogg doktor 1904-ben kiadott „*Élő templom*” című könyve kapcsán. Ebben a könyvben a világhírű hetednap Adventista orvos az egészségügyi reform keretében olyan nézeteket képvisel, miszerint *az istenség nem személyes lény, hanem az egész természetet betöltő valóság*. Ha ez az elmélet megfelelné a valóságnak, akkor Isten minden emberben jelen lenne. Így „*a szentség elnyerése érdekében az embernek csak növelnie kellene az önmagában rejlő erőt*” (MH 428).

Kellogg tanítása szerint az emberben természetből fogva jelen lévő isteni erő tökéletesen elegendő ahhoz, hogy szent életet élhessünk és üdvözlünk. Ellen G. White ezt az elméletet nevezte „Alfa-válságnak”, és kijelentette: „*Az Ómegának is hamarosan jönnie kell*” (ISM 203), amiből az következik, hogy figyelmeztetni kell a testvéreket, miszerint „*ne kezdjenek vitázni Isten személynéről és jelenlétének mibenlétéről*” (ISM 203).

Az Alfa-válságban két alapvető kérdéstről volt szó: *milyen a hetednap Adventisták istenképe, és mit gondolnak az üdvösség alapjairól?* Nem új kérdések ezek, és nem Kellogg volt az első, aki feltette őket. E két kérdés fogalmazódott meg Káin és Ábel áldozatában. Sőt, minden vallási irányzatot vissza lehet vezetni az istenképre és az üdvösség alapjairól szóló tanítás kérdéseire: az egyik elfogadja a bűnért való áldozatot, a másik saját érdemeiben bízik (PP 73).

Ellen G. White beszélt arról, hogy az Ómega-válságnak is el kell jönnie, de nem fejtette ki, hogy mi lesz e válság tartalma. Ahogy Robert W. Coon írja, „*Ellen G.*

White nem azonosította az Ómega-hitehagyást, de párhuzamba állította az Alfát és az Ómegát, és ezzel azt sugalmazta, hogy akik megismerik az Alfa-hitehagyás törvényszerűségeit, azok könnyebben fel fogják ismerni és el tudják kerülni az Ómegát is” (Ministry 1980, április, 12–18. o.). E kijelentés két fontos tényezőre irányítja figyelmünket: megóv bennünket attól a gyakran ismétlődő kísérettől, hogy tetszés szerinti tartalommal töltjük meg az Ómega-válságot. Másrészt kezünkbe adja a válság megértésének és megoldásának kulcsát. Ahhoz, hogy el tudjuk kerülni az Ómega-válságot, alaposan meg kell ismerünk az Alfa-válság törvényszerűségeit. Ezért három dolgot fogunk megvizsgálni: az Alfa-válság szereplőinek tanítását és gyakorlatát, a mozgalom jellegét, és végül a mozgalom üzenetét. Haladjunk szépen sorjában!

Az Alfa-válság szereplői

Milyen emberek voltak az Alfa-válság szereplői? Legalább nyolc jellemző vonást ismerhetünk fel bennük.

1. Vezetők voltak: olyan személyek indították el a hitehagyást, akik kiemelkedő szerepet töltöttek be a lelkipásztori, az orvosi és a tanítói szolgálatban.

2. Tudósok voltak: a hitehagyás fő szereplői az orvosok, és az egészségügyi kutatószemélyzet köréből kerültek ki.

3. Befolyásos személyiségek voltak: Ellen G. White így jellemzi a mozgalom szószólóit: „*Gonosz nyelvek és – az igazság megcsorbításának hosszú gyakorlata által fejlesztett – éles elmék szüntelen azon igyekeznek, hogy zavart keltsenek és Sátán által koholt terveket vigyenek végre*” (2SM 195).

4. Filozófiai spekulációk vezették őket: Ellen G. White szerint az orvosok, akik részt vettek a mozgalomban, „*hosszú, éjszakába nyúló beszélgetéseket tartottak*”, eközben Sátán ellopta tőlük a szenteknek adott hitet. Ellen G. White szerint lehetetlen, hogy az emberek „egyszerre hallgassanak tetszetős filozófiai spekulációkra, és ugyanakkor az élő Isten szavát is tisztán őrizzék gondolataikban” (ISM 197).

5. Lelkészenes személyek voltak: Ellen G. White már Ausztráliából írt levelében figyelmeztette Kelloggot, hogy „*ne szakítsa el befolyását az evangélium szolgálatának befolyásától*” (8T 180), majd egy hónappal később ismét ezt írta: Sátán „*olyan helyzetet igyekezett teremteni, amelyben az evangélium szolgálát lekicsinylik, munkájukat pedig kritizálják*” (232. levél, 1899. november 10.).

6. Ellen G. White-ellenesek voltak: Még az eddigiekénél is súlyosabb volt azonban, hogy az Alfa emberei általában, Kellogg doktor pedig különösen, hajlamosak voltak

arra, hogy figyelmen kívül hagyják E. G. White tanácsait, sőt esetenként kifejezetten azok ellen munkálkodtak.

7. Tekintélyelvűek voltak: Kellogg olyan emberekkel vette körül magát, akik mindenben igazat adtak neki. Az alkalmasság egyetlen mértéke volt a vezető orvos iránti feltétlen hűség: „Csak akkor vagy hajlandó együtt dolgozni velük, ha mindenben támogatják az elképzeléseidet” (8T 188) – írta neki Ellen G. White.

8. Romboló lelkület: Ellen G. White határozottan állította, hogy az Alfa emberei azon vannak, hogy „meglazítsák az állványt tartó gerendákat” (2SM 204), és megrendítsék hitünk alapjait.

Az Alfa-mozgalom

Az Alfa-hitehagyás nem csupán néhány olyan hamis tanításból állt, amit Kellogg és követői vallottak, hanem egy „új mozgalom” volt. Maga Ellen G. White is így beszélt róla (1SM 205). E mozgalomnak három jellemző tulajdonsága volt:

1. Új szervezeti formát keresett: Ellen G. White ezt írta: a lelkek ellensége olyan gondolatot ültetett el az Alfa-hitehagyás vezetőiben, hogy meg kell reformálniuk az egyházat; ez a reformáció pedig „újrászerveződésben, valamint a hitünk oszlopait képező tanítások feladásából áll” (1SM 204). Az adventista egyház egy négy szintből (gyülekezet, egyházterület, unió, generál konferencia) álló képviseleti rendet alakított ki. Kellogg ezzel szemben azt akarta – és ezt a Battle Creek-i szanatórium esetében el is érte – hogy az egészségügyi missziót vegyék ki az egyház kezéből, és helyezték az ő kizárólagos irányítása alá. Ellen G. White időben látta ezt, és megírta neki: „Az Úr megmutatta nekem, hogy az a kísértés fenyeget téged, miszerint szeretnéd, ha az egészségügyi misszió függetlenné válna a konferenciától” (8T 187). A második törekvése pedig az volt, hogy független, autonóm gyülekezetek laza szövetségéből álló egyházat hozzon létre.

2. Új típusú irodalom kiadására törekedett: Az Alfa-hitehagyás emberei meg akarták változtatni az egyház kiadói filozófiáját is: „Más jellegű könyvek kerülnének kiadásra” – írta Ellen G. White (1SM 204). Ennek első jele volt „Az élő templom” című könyv, ami a vallási kérdéseket egyértelműen alárendelte az egészségügyi reform kérdésének. Az egészséges életmód hirdetése fontosabb lett, mint az, hogy az adventi üzenet tisztán és bibliai módon szólaljon meg. Ellen G. White a következőképpen reagált a történetekre: „Az élő templom című könyv a szörnyű eretnekségek Alfáját tartalmazza. Az Ómega is el fog jönni, és azt el fogják fogadni azok, akik nem akarnak engedelmessé válni az Istentől jövő figyelmeztetéseknek” (1SM 200).

Ellen G. White látomást is kapott a kérésről, amit egy levélben meg is örökített: eszerint egy bizonyos tekintély kezében látta a könyvet, aki ezt mondta neki: „Ebben a könyvben olyan mondatok vannak, amit maga a szerző sem ért kellőképpen. Sok minden csupán homályos, és za-

varos formában jelenik meg... és ez nem az egyetlen ilyen kiadvány, amit rá fognak erőltetni a népre” (211. Levél 1903).

Ha Isten nem lépett volna fel az Alfa-eretnekséggel szemben, ki tudja hány hasonló kiadvány jelent volna meg, hogy megtévessze az embereket, és lerombolja az egyházat.

3. A szociális kérdés túlhangsúlyozása: Kellogg egy bizonyos Dr. George D. Dowkontt befolyása alatt állt, aki a felekezetek feletti orvosi misszió megalapítója volt, ezért jelentős fordulatot szeretett volna véghezvinni az adventista evangelizáló szolgálatban. Azt tervezte, hogy a nyilvános evangelizáló sorozatok helyett egy speciális missziót végeznének az alkoholistákért, a prostituáltakért és más hasonló csoportok érdekében. Elkezdte az orvosi misszió átalakítását is, különösen Chicagóban, ahol egészségügyi iskolát nyitott. Az átalakítás lényege az volt, hogy „az orvosi misszió a nyílt és határozott evangelizáló célok helyett, ami az egyház munkáját mindenütt jellemezte, inkább egy általános, felekezetszemleges jelleget öltön.”¹¹

Ellen G. White némi keserőséggel jegyezte meg, hogy egy ilyen program, ami egyoldalúan túlhangsúlyozza az emberek földi jólétéért végzett szolgálatot, és ami kizárja a magasabb osztályokat az evangelizáció szolgálatából, biztosan „csodálatos munka” lenne (1SM 204-205), de az lenne az ára, hogy a hetednapos adventisták nem azt a munkát végeznék, amivel Isten megbízta őket (8T 185).

Az Alfa-hitehagyás a szociális munkát tette az egyház missziójának fő ágává, amit Ellen G. White előbb tapasztatosan, aztán ahogy nőtt a veszély, egyre vehemensebben kifogásolt.

Az Alfa üzenete

A legsúlyosabb fenyegetés, amit az Alfa-hitehagyás jelentett az egyházra nézve, a tanítás oldaláról érkezett. Ellen G. White szemléletes módon összegezte az Alfa-hitehagyásnak üzenetünkre gyakorolt hatását: amennyiben követnénk reformra vonatkozó elképzeléseiket, „vallásunk megváltozna” (1SM 204). Hogyan? Az igazság alapelveinek elvetése, valamint bizonyos olyan igazságok jelentőségének alábecsülése és csökkentése által, mint például a szombat igazsága. Nézzünk meg néhány konkrét példát!

1. Az Alfa-teológia általános jellemzői: Ellen G. White olyan kifejezéseket használ az Alfa által képviselt üzenettel összefüggésben, mint „az Isten személyiségét érintő spiritualista elméletek” (1SM 204), „elméleti bölcselkedés” (1SM 205), „ármányos tévtanok” (1SM 195), „hamis

ZAVARTSÁG ÉS HITEHAGYÁS SZILVÁSI JÓZSEF

„A TANÍTÁSRA ÉS
BIZONYSÁGTÉTELRE
HALLGASSATOK!”
(ÉZSAIÁS 8:20)

tudomány” (ISM 204), ami a „hitünk oszlopait képező tanítások feladásából áll” (ISM 204). Azok, akik elfogadják és képviselik ezeket a tanításokat, „megtagadják Isten népének múltbeli tapasztalatait” (ISM 204).

2. A javasolt tanításbeli reformok: A szombatról és a teremtésről szóló tanítást nem vetették el teljesen, csupán könnyedebben képviselték, és ezzel megfosztották azoktól az erőteljes hangsúlyoktól, amelyek a hetednap Adventista tanítások rendszerében jellemzik (ISM 205). A végső események tanulmányozása kiemelkedő helyet tölt be az utolsó idők népének életében. Ezzel szemben az Alfa-hitehagyás emberei „azt állították, hogy a közvetlenül előttünk álló események nem elég fontosak ahhoz, hogy különös jelentőséget tulajdonítsunk nekik” (ISM 204). A panteista tanítások „hatástalanná teszik a mennyei eredetű igazságot. Megfosztják Isten népét múltbeli tapasztalatától, és helyette hamis tudományt hirdetnek” (ISM 204), végül megrendítik a hetednap Adventizmus pilléreit, és hamisnak tekintik azokat a sarkalatos elveket, amelyek azzá tettek bennünket, akik vagyunk (ISM 204).

3. A humanista etika hangsúlyozása: Az Alfa-hitehagyás egyik sajátos vonása volt, hogy Isten hatalmát mellőzve, pusztán az emberi jószágra építette etikai értékeit. A vezetők állították, hogy „az erény jobb, mint a bűn, de Istent nem keresve, emberi erőre támaszkodtak, ami pedig az Úr nélkül mit sem ér. Alapjukat homokra építették, s így azt a vihar és a szél elsöpörné helyéről” (ISM 205). Minden olyan etikai rendszer, ami Isten ereje nélkül, pusztán emberi erőforrásokból táplálkozik, olyan, mint a fővényre épített ház.

4. Az igazság és a tévelygés keveréke: Az Alfa-hitehagyás üzenetének nem minden részlete volt hamis,

hanem az igazság és a hamisság keveredett benne, ami még veszélyesebbé tette. „Az élő templom” című könyvben, ahogy Ellen G. White írta róla, „vannak tökéletesen igaz kijelentések, de azok hamisításokkal keverednek. Bibliai szakaszokat emel ki szövegösszefüggésükből, hogy azokkal téves elméleteket támasszon alá” (ISM 199). „Az igaz és a hamis ösvény szorosan egymás mellett halad, és így a kettő egy és ugyanannak tűnhet azok számára, akiket nem a Szentlélek vezet, s akik emiatt nem képesek arra, hogy különbséget tegyenek az igaz és a hamis között” (ISM 202).

Mit mondjunk az Ómegáról?

Mi az Ómega? Mikor jelenik meg? Ahogy fentebb utaltam rá, Ellen G. White semmit sem mondott erről. Ezért üres találgatások azok az elméletek, amiket gyakran olvasunk a független adventista irodalomban. Ellen G. White csupán annyit mondott, hogy amennyiben tisztában vagyunk az Alfa-válság természetével, fel fogjuk ismerni az Ómega tüneteit is. Azok a tanácsok, amelyeket az Alfa-hitehagyással kapcsolatban adott, jelentős segítséget nyújtanak nekünk az Ómega-válság kezelésében is.

1. Legyünk éberek: „A közömbösség és a tunyaság személyes hitünk és a menny elvesztését eredményezheti” (ISM 196).

2. Ismerjük fel az ellenség indítékait: „Sátán és angyalai mindent megtesznek annak érdekében, hogy az emberek elméjét uralhassák; így a hamis tanok és tetszetős mesék elsodorják őket” (ISM 194).

3. Lépjünk fel a tévedésekkel szemben: „Csodálkozok talán, hogy valami mondanivalóm van akkor, amikor olyan munkának a kezdetét látom, mely hitünk néhány alappilléreit kidönteni helyéből? Engedelmeskednem kell a parancsnak: Ütközz meg vele!” (ISM 208).

4. Örökdjünk hitünk pillérei felett: „Nekünk öriznünk kell azokat az útjelzőket, amelyek azzá tettek bennünket, akik vagyunk, és meg is fogjuk örizni azokat, ahogyan azt ígéjében és Lelkének bizonyágtételén keresztül Isten jelezte. Isten arra hív bennünket, hogy ragaszkodjunk a hit erejével azokhoz az alapelvekhez, amelyek kikezdehetetlen tekintélyen alapulnak” (ISM 208).

5. Ne féljünk, és ne felejtünk: „Nincs okunk félni a jövőtől, hacsak meg nem feledkezünk arról az útról, amelyen az Úr vezetett bennünket, és azokról a tanításokról, amelyeket történelmünk folyamán kaptunk tőle” (LS 196).

Valójában az Ómega-válság megoldásának igen egyszerű kulcsa van: „A tanításra és a bizonyágtételre hallgassatok!” (Ézsaiás 8:20). ■

Dr. Szilvási József, a péceli Adventista Teológiai Főiskola rektora

1. Arthur L. White: *Strategy of Division*, Review and Herald, 1970. november 19.

„A HIT TÁMPONTJAI” – inspirációs, bibliai lelkiséget ápoló román nyelvű folyóirat

Este volt. Pontosán abban a megyében, ahol Dumitru Cornilescu is felnőtt, egyik lelkipásztor barátommal a helység Kulturpalotájának aulájában részt vehettünk az „Új-testamentum revideált Dumitru Cornilescu-fordításának” bemutatóján. A programszámok között figyeltem fel az életem részévé vált mobiltelefonom fel-felvillanó képernyőjére. Az elnök hívott, és úgy döntöttem, válaszolok a hívására. Közvetlenül mellettünk volt egy elmaszkírozott ajtó, ami szerencsére nyitva volt. Beléptem egy sötét terembe, és a telefonbeszélgetés alatt kezdett derengeni, hogy egy teljesen üres színpadon állok, egy árnyakkal teli amfiteátrum előtt.

Aurel Neațu testvér egy missziós folyóiratról álmodott, és meggyőződéssel, különös lelkesedéssel beszélt egy misszionáriusaink által is használható folyóirat szükségességéről. Néhány lépést tettem a félhomályban, leültem az amfiteátrum egyik székére, majd egy hirtelen támadt ötlettől újra felpattantam. Mintha a kényelmes székek kérdéseket intéztek volna hozzám. A körülöttünk levő műtárgyak egy új kiadvány megszületésének lehettek a „tanúi”.

Fokozatosan tisztázódott bennem minden kérdés. Az idő és a munkatársak kiváló tanácsadóknak bizonyultak. Év végén az egyik bukaresti munkamegbeszélésre az elnök már begyűjtötte néhány szerző véleményét, aki kész volt együttműködni a terv megvalósítása érdekében. Az egyházterületi bizottságok kinevezték a szerkesztői csapatot és a műszaki munkatársakat, és az egyház nyomdája a legkedvezőbb árajánlattal vállalta a nyomását.

Miért egy új folyóirat?

Profétánk, a kiváló író arra buzdította az adventista lelkipásztorokat, hogy írjanak. Ellen White azt kérte tőlük, hogy írják le a prédikációikat, és adják ki füzetecskék formájában. Napjainkban erre szinte nincs is szükség, mivel számos prédikáció visszanezhető, aminek sokkal nagyobb a hatása. Ezzel szemben fennáll annak a lehetősége is, hogy a lelkészek további „csendes prédikátorok” révén növelhék befolyásukat az olvasók otthonában.

Eddig még nem létezett Romániában magazin formátumú folyóirat, amely különböző rovatokkal középszintű olvasótáborhoz szól. A nagyközönség számára egyetlen adventista látásmóddal rendelkező folyóirat sem népszerűsítette még a bibliai üzenetet. Elemelve a hazai történelmi és protestáns egyházak hasonló kiadványainak példányszámait, úgy véljük, hogy megéri napjainkban olyan lelkipásztorokat támogatni, akik ihletetten, egyszerűen és erőteljesen írnak.

Mint tavasszal a virágok

Mialatt e sorokat írom, elkészült a folyóirat első száma.

A szerkesztőktől nevet is kapott, és már a nyomdába került. Hisszük, hogy az első szám február első napjaiban már eljut a gyülekezetekhez. A bibliai időkben a februári hónapban értek be az első fügek. Reméljük, hogy jó fogadtatásban részesül, mint tavasszal a virágok, és bízunk abban, hogy lesznek is, akik terjesszék.

A közelmúltban az Unió bizottsága engedélyezte, hogy a folyóirat támogatóinak jegyzékében több más intézmény mellett megjelenjen a Romániai Hetednap Adventista Egyház neve is. A „Reperle credinței” folyóirat a biblikus életmódot és lelki értékeinket népszerűsíti. Minden egyes számban az írások felét a Jézus Krisztus életéből és személyéből sugárzó sajtószerű adventista tanításoknak szenteljük. A rovatok egyharmada a Szentírás lapjait helyezi a figyelem középpontjába. Kutatjuk Isten történelmi beavatkozásait, és bemutatunk a mennyei hatalom által megváltoztatott életeket. Minden számban felhívjuk a figyelmet a jelenkori idő törekénységére. További rovatok: Hírek, Gyakorlati élet, Lelkiség, Család, Ifjúság, Gyermek, Rejtvény, Párbeszéd az olvasókkal, Egészség, Bibliai helyszínek, Média, Interjú.

A misszió eszköze

A nyomtatási költségek jelentős részét az Unió támogatja, ezért a negyven oldalas, színes kiadvány 1 lej per darabonkénti áron vásárolható meg. A projektben résztvevő egyházterületek ingyen oszthatnak szét egy bizonyos példányszámot. Azt javasoljuk minden adventista irodalmat kedvelő személynek, hogy terjessze ingyenesen, vagy helyezze el a folyóiratot az orvosi rendelők várótermeiben.

Imádkozzatok a szerzőkért, a lelkipásztorokért és a szerkesztőkért. Meg kell találnunk az olvasók szívéhez vezető utat. Megfelelő szavakat kell találnunk egy olyan jellegzetes üzenet hirdetésére, amely a krisztusi lelkület köntösében valós értékeket képvisel.

Azért imádkozom, hogy Isten természetfeletti véget adjon kiadványunknak. Az Ő kezébe helyezzük ezt az ügyet, és azt szeretnénk, hogy az egyházat szolgálja, és dicsőséget szerezzen az Úrnak. ■

**A MISSZIÓ
ESZKÖZE
DANIEL
BRÎNZAN**

Rendelésekkel és javaslattal forduljanak hozzánk a folyóiratban megjelentetett elérhetőségeken, vagy a 0769036691-es telefonszámon. A későbbiekben elérhetőek leszünk a Facebook és az Instagram közösségi oldalakon, valamint a www.reperlecredinței.ro honlapon és a reperlecredinței@gmail.com címen.

KÍSÉRLET – IMA A RUTIN ÉS AZ ISTEN HATALMA KÖZÖTT

„AMIKOR MINDEN NEHEZEBB VOLT, AKKOR AZ EMBEREK IS IGAZABBAK VOLTAK” (MEHMET MURAT ILDAN).

Tapasztalat

Régen, még azokban az években történt, amikor a Biblia igazságai iránti hűségért üldöztek, gúnyoltak, és nemcsak a külvilág igyekezett ki-rekeszteni, hanem sajnos még az egyházban levő egyes személyek is. Az olvasók közül sokan tudják, hogy miről beszélek.

A gyermekes családok egyik nehézségét a szombat megtartása jelentette az iskolában. Mivel hat napos tanítás volt, szombaton is kötelező volt iskolába menni. Így az adventista családok gyermekeinek csupán két lehetősége maradt: vagy eltiporván saját lelkiismeretüket, figyelmen kívül hagyják Isten törvényét, és névtelenségbe burkolódva átsiklanak az oktatási rendszeren, vagy pedig hűségeselek maradnak a negyedik parancsolathoz. Ez utóbbi esetben számolniuk kellett a következményekkel, amelyeknek a hatásai érzelmi, de némelykor fizikai szinten is megmutatkoztak. Viszont a küzdelmek közepette mindig jelen volt Isten is, és kész volt beavatkozni gyermekei védelmében, más esetben pedig erőt adott, hogy kitartsanak a próbában.

Szeretnék megosztani veletek egy tapasztalatot az akkori időkből. Egy pénteki napon a nővérem, Doina sírva jött haza az iskolából, és elpanaszolta, hogy a tanítónő megint kigúnyolta az osztálytársai előtt a hitéért. És hogy még meggyőzőbb legyen az Isten-hívók iránti gyűlölete, elhatározta, hogy másnap (szombaton) fogják megírni a negyedévi dolgozatot. „Aki nem jön holnap iskolába, azt megbuktatom, és majd ősszel kell letennie a pótvizsgát” – harsogta elszántan a tanítónő. Természetesen Doinára utalt.

A nővérem sírva osztotta meg bánatát a szüleimmel. Édesanyám próbálta vigasztalni: „Drágám, ne sírj! Gyere, a helyzetet tárjuk a világ összes iskoláját ellenőrzése alatt tartó *Főigazgató* elé.” Visszaemlékszem édesanyám imájára: „Uram, nem az én dolgom arra kérni Téged, hogy büntesd meg a tanítónőt, aki bukással fenyegette meg

a lányomat. De kérlek, ha jónak látod, a következő három éjszakára vedd el ennek a hölgynek az álmát.”

Rövid, szívből fakadó ima volt. Családunk számára különleges szombat következett, dicsőítettük az Urat, és hálát adtunk a szeretetért és az isteni kegyelem csodáiért. Hétfő reggel épp az iskolába készülődtünk, amikor valaki csöngetett. Édesanyám nyitott ajtót. Mit gondoltok, ki állt az ajtóban? A nővérem tanítónője! Álmatlanságról árulkodó, kimerült arccal jelent meg. Illedelmesen köszönt, majd így szólt: „Baciu asszony, elnézést kérek a korai zavarásért. De pénteken azal fenyegettem a kis Doinát, hogy megbuktatom, ha szombaton nem jön el a dolgozatírásra. Szeretném elmondani, mennyire sajnálom, hogy így jártam el. Megígérem, hogy ma megírhatja a dolgozatot. Tulajdonképpen csak ő hiányzott szombaton az iskolából... Én meg annyira fáradt vagyok... Már három napja nem tudok aludni... Fogalmam sincs, mi történt velem.”

Meghallgatott ima! Feltehetitek a kérdést: „Imáinkra válaszként Isten megbünteti azokat, akik rosszul bánnak velünk?” Válaszom a következő: „Távrolról sem!” Isten komoly, bölcs és igazságos, viszont néha humorérzékét alkalmazva, megpróbál mosolyt csempészni a lelkünkbe.

Számos könyvet írtak már az imáról, rengeteg szó, prédikáció, szeminárium hangzott el, szinte már nem is tudunk hozzátenni újat ehhez a témához. A mi problémánk nem az imával kapcsolatos ismeretanyag hiánya, hanem a bennünket a mennyel összekötő vallásos-lelki gyakorlat silány minősége. Rengeteg vélemény hangzik el ma is az imával kapcsolatosan. Sajnos a keresztények nagy része már nem hisz az ima erejében, vagy csupán az elvárásainak megfelelő mértékben fogadja azt el.

Azon túl, hogy szoktunk imádkozni reggel, étkezésekkor, mielőtt elmegyünk otthonról, vagy este, lefekvés előtt, hiszünk-e még az imában,

hiszünk-e Isten erejében? Isten melyik imádat hallgatta meg utoljára? Nem arra az imádra gondolok, amelyre az általad elvárt módon kaptál választ, hanem arra a bizonyosságra, hogy Isten tart mindent az ellenőrzése alatt, függetlenül attól, hogy milyen próbát kell átvészelned. Istennek van-e még mondanivalója a mai nemzedékhez, amely a végidei hitetlenséggel szembesülve szinte minden kérdésével a Google-hoz folyamodik válaszáért?

A kísérlet

„MINDIG IS JOBBAN FOGLALKOZTATOTT A KÍSÉRLET, MINT MAGA AZ EREDMÉNY.”

– ORSON WELLES

A múlt év végén egy kísérletet végeztem. Az egyik reggel a személyes áhítatom alatt késztetést éreztem, hogy imádkozzak egy olyan személyért, akiért még sosem tettem. Néhány csendes perc után az az érzésem támadt, hogy imádkoznom kell az Egyházterület szolgálattévőiért. De nem mindenkiért... hisz túl sokan vannak! Szerettem volna név szerint imádkozni értük, de elnézés kérek, hogy kihagytam a végrehajtó bizottság tagjait és az ügyosztályok vezetőit. Arra gondoltam, hogy rájuk amúgy is sokan gondolnak. Mert ez történik, ha fontos tisztséget töltesz be. Én inkább azokra gondoltam, akik nem tűnnek fel az adventista folyóiratok címlapjain, akikről nem sokat beszélnek, és nem sok jót mondanak a gyülekezetekben – a titkárokra, a helyettesekre, a helyi szombatiskola vezetőire, stb.

Felkerestem az Egyházterület honlapját (szándékosan nem említem az Egyházterület nevét), és készítettem egy húsz névből álló listát. Egyiküket sem ismertem személyesen. Aztán sorra imádtam mindenkéért. Imádkoztam értük, a családjukért, a nehézségeikért, a különböző adódó helyzetekért, amelyekkel szembesülnek a munkahelyen, otthonaikban vagy a gyülekezetben.

Elhíhetitek, hogy sok időbe telt, míg mind a 20 személyért imádkoztam. És nem egy szokásos imát, hanem szívből fakadó imát mondtam. Ezek után leültem a számítógép elé, és a listámon szereplő személyekhez címezve személyes e-mailt írtam a következő tartalommal:

„Ma reggel a napi áhítatom alatt úgy éreztem, hogy imádkoznom kell érted és a családjodért. És meg is tettem. Mi, lelkipásztorok teljes mértékben értékeljük a Jézusért, a gyülekezetért és értetünk végzett szolgálodat. Erőfeszítéseidet és odaadásodat nem felejt el sem Isten, sem azok, akikért szolgáltok. Kérlek, fogadd tőlem ezt az Istentől származó bátorító üzenetet: »A Krisztusban való élet a lelki nyugalom élete... Reményetek nem önmagatokban, hanem Krisztusban van. Gyengeségeket kiegészíti az Ő ereje, tudatlanságokat az Ő tökéletessége. Azért ne magatokra, hanem Krisztusra tekintsetek... Csak ha Őt szeretjük, ha az Ő példáit követjük és teljesen rábízunk magunkat, akkor alakulhatunk át az Ő képére.« (Jézushoz vezető út, 70. o.)

„CSELEKEDJÜK A JÓT, VALAHÁNYSZOR ALAKALMUNK VAN RÁ, ÉS AKKOR AZ EREDMÉNYEK SEM FOGNAK VÁRATNI MAGUKRA.”

– CHARLES SPURGEON

Szeretnék megtudni a kísérletem eredményét? Alig néhány óra elteltével máris választ kaptam az üzeneteimre. Íme, néhány közülük. A személyi jogokra való tekintettel megváltoztattam a feladók nevét.

„Kedves Mihail. Üzeneted a legjobbkor érkezett. Természetesen Isten mindig időben érkezik. A családjuk nagyon nehéz helyzetben van. De bízunk abban, hogy Isten is tudja, és az Ő akarata fog teljessé válni velünk kapcsolatban, habár az út rögös és néha fájdalmas. Köszönöm, hogy általad Isten szólt hozzám. Az idézet, amit küldtél, nagyon találó a jelenlegi helyzetünkre, és felettebb bátorító.” (Gina)

„Baciu lelkész, épp a Walmartban álltam sorban, amikor a leveleimet áttekintve rátaláltam az üzene-

**TEGYETEK
PRÓBARA!
MIHAIL
BACIU**

„MONDA PEDIG NÉKIK
PÉLDÁZATOT IS
ARRÓL, HOGY MINDIG
IMÁDKOZNI KELL, ÉS
MEG NEM RESTÜLNI”
(LK 18:1)

tedre. Amint elkezdtem olvasni, akaratlanul könnybe lábadt a szemem. Köszönöm, hogy megengedted Istennek, hogy felhasználjon téged mások életének a megérintéséhez. Csodálkozással fedeztem fel, hogy az isteni szeretet és odafigyelés egyik befogadó edénye vagyok. Otthon felolvastam az üzenetet a férjemnek is. Mindketten hálásak vagyunk az értünk mondott imákért. Távolabbi rokonaink között vannak, akik válással, anyagi problémákkal vagy hitetlenséggel küzdenek. A „Jézus-hoz vezető út” című könyvből vett idézet segített figyelmemet Jézusra terelni – hiszen pont erre van most szükségem. A következő napokban többször el fogom olvasni. Köszönöm szépen az üzenetet és az imákat. Sokkal többet jelent számomra, mint gondolnád.” (Carrie)

„Baciu lelkész! Köszönöm szépen az üzenetet! Az ima mindig jól jön. A férjem műtéten esett át az elmúlt héten, szívritmus-szabályozót ültettek a mellkasába... Értékelem az értünk mondott imáidat. Nagyon tetszik az idézet. Le fogom másolni, hogy újból és újból elolvashassam.” (Deborah)

„Köszönöm, Mihail! Az üzeneted nagyon sokat jelent számomra, mivel ma reggel fájdalmas szívvel fordultam Istenhez, mert nemrég veszítettem el az édesanyámat... Az imád készítetted arra, hogy ma reggel hálás legyek Isten iránt. Az imának ereje van!” (Gail)

Végül beszámolok saját következtetéseimről is.

1. A közbenjáró ima a körülöttünk levők szükséglete. „Ott vannak körülöttetek a bánattal terheltek, akik igényt tartanak az együttérzés, szeretet, gyengédség szavaira, és alázatos, szánakozó imáinkra” (Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 3. köt., 530. o.).
2. Sose zárjátok be lelketek ajtaját, amikor Isten szeretne megszólítani és meghívni, hogy mondjatok közbenjáró imát egy ismeretlen személyért.
3. Számos lélek nyerne bátorítást és segítséget a nehézségek leküzdéséhez, ha sokan közülünk reményteljes üzenetekkel keresnénk fel, és imában támogatnánk őket.
4. A közbenjáró ima nemcsak azok számára jelent áldást, akikért imádkozunk, hanem saját magunknak is, hiszen Isten tervének részeseiként áldást osztunk a körülöttünk levőknek.
5. Isten még számtalan példa által szeretne megszólítani és rámutatni arra, hogy „mindig imádkozni kell, és meg nem restülni.”

Nos, ki legyen az első a listán? ■

Dr. **Mihail Baciu**, lelképásztor, Ellijay és Jasper gyülekezetek, Georgia állam, Egyesült Államok

TÚRMEZEI ERZSÉBET

MÉGIS

*Milyen sokat kellene hinnem,
s mily keveset hiszek.
Mily keveset kellene vinnem,
s mennyi terhet viszek.*

*Egyedül Rá kellene néznem,
s magamra révedek.
Ragyog a cél, viharban, vészben
s hányszor eltévedek.*

*Mégis... elcsüggedjek, megálljak?
miért csüggedjek el?
Hisz oly keveset hiszek még,
s már az is fölelem.*

*Mint minden én nyomorúságom,
nagyobb a kegyelem.
Ebben hiszek, s szemem bűnbánón
megint ráemelem.*

*Kis hitet, hogy megerősítsen,
míg többről többre nő
s egész a célig elsegítsen,
hatalmas Isten Ő.*

A GYERMEKNEVELÉS SZABÁLYAI

Teljesen természetes, hogy a legjobbat szeretnénk nyújtani gyermekeinknek, és azt akarjuk, hogy olyan csúcokra jussanak fel, amelyek számunkra túl magasaknak bizonyultak. Ha úgy tetszik, szeretnénk olyan alapot lefektetni előttük, amely kiváló lehetőséget nyújt számukra méltóságteljes, tisztességes, jóérzésű, hittel teljes jellem kialakítására.

Néha mégis megtörténik, hogy a túl sok aggodalom közepette eltévedünk, és gyermekeink számára hiányos erkölcsöt építünk, megfosztván őket attól az ambíciótól és vágytól, hogy egészséges látásmódot alakítsanak ki saját személyükre vonatkozóan.

Jelen írásomban megfogalmazok néhány tömör szabályt, amelyet minden szülőnek alkalmaznia kellene a nevelésben, hogy gyermeke pontos felméréseken, helyes döntéseken és illedelmes magatartáson alapuló egészséges személyiséget fejleszthesse ki:

1. Megfelelő mennyiségű tevékenység

Jól jegyezzétek meg, hogy energiát csak energia szül. Ne engedjétek meg a gyermekeiteknek a henyélést. Mindenféleképpen ösztönözzétek őket, hogy vegyenek részt különböző tevékenységekben: sportoljanak, kiránduljanak, legyenek jelen különböző rendezvényeken, iskolán kívüli tevékenységeken, stb. Ezek által felfedezhetik szenvedélyeiket, megtanulhatnak kommunikálni gyermektársaikkal, fejleszthetik képességeiket, vagy újakat fedezhetnek fel, amelyeket harmonikusan beépíthetnek a személyiségükbe.

2. Nyugodt és kényelmes családi légkör

Ez elengedhetetlen. Ha otthon nyomott a hangulat, amelyet munkahelyi problémák vagy rendezetlen érzelmi gondok és ebből származó bizonytalanság nehezítenek, akkor ott már nem lehet a gyermekek számára harmonikus fejlődést biztosító környezetéről beszélni. Toxikus környezetben a gyermek fokozatosan befelé fordul, kisebbségi érzés alakul ki benne, egyre szorongóbb lesz, és nem lesz képes tudatosítani saját képességeit. Vigyázzatok tehát, hogy mit beszéltek és főleg, mit teszték a gyermekek előtt.

3. A korlátok és a szándékok pontos meghatározása

A gyermek egyszerű lény, aki folyamatosan fedezi fel a körülötte levő világot. Az általa érzékelt események némelykor túl bonyolultnak tűnhetnek ahhoz, hogy helyesen értelmezni tudja azokat.

Ezen a téren van egy módszer, amivel a segítségére lehetünk. Pontosan határozzuk meg a szándékunkat és a korlátokat, amelyeket tiszteletben kell tartania, de figyelve arra, nehogy kétértelmű dolgokat mutassunk be neki. Így megtaníthatjuk a gyermeket szervezett, kognitív, gyakorlati, hasznos, hatékony, tartós és jól meghatározott képességeket ápolni a társadalomban, saját befolyási körében és természetesen a családban.

Befejezésül pedig kérlek, elmélkedjétek többet, mint eddig tettétek, a következő bibliai idézet felett: „Tanítsd a gyermeket az ő útjának módja szerint; még mikor megvénhedik is, el nem távozik attól” (Péld 22:6). ■

Costel Gogoneață, lelkipásztor, pszichoterapeuta,
a bukaresti Amicus Diákegyesület káplánja

**KÉPVEZÉS ÉS
KÖTELESSÉG
COSTEL
GOGONEAȚA**

„TANÍTSD A GYERMEKET AZ Ő ÚTJÁNAK MÓDJA SZERINT; MÉG MIKOR MEGVÉNHEDIK IS, EL NEM TÁVOZIK ATTÓL.”
(PÉLDABESZÉDEK 22:6)

HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS (III)

NÉHÁNY KÖVETKEZTETÉS ARRÁ VONATKOZÓAN, HOGY MIKÉNT TÁRGYALJA AZ ÓTESTAMENTUM A HIT ÁLTALI MEGIGAZULÁS KÉRDÉSÉT

Említettem, hogy az Ótestamentum az igazságot kétserpenyős mérleg alakjában szemlélteti. Az igazság azt jelenti, hogy a két serpenyő tökéletes egyensúlyban van egymással. A megmérettetés pedig nem úgy zajlik, hogy a jó cselekedeteket egyik oldalra, a rossz cselekedeteket pedig a másik oldalra helyezik, hanem az összes cselekedet az egyik oldalra kerül, a másik oldalra pedig a Tízparancsolat.

„A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az Ő parancsolatit megtartsd; mert ez az embernek földolga! Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden

titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az” (Préd 12:15-16).

„De ha személyválogatók vagytok, vétkeztek, elmarasztaltatva a törvény által, mint annak megrentői. Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megrentásában bűnös. Mert aki ezt mondotta: Ne paráználkoddjál, ezt is mondotta: Ne ölj. És ha nem paráználkods, de ölsz, törvényszegővé lettél. Úgy szóljatok, és úgy cselekedjete, mint akiket a szabadság törvénye fog megítélni” (Jak 2:9-12).

Viszont ebben az esetben hogyan érhető el egyensúly a mérlegen (eleget tenni a mennyei

igazságnak), hiszen még a jó cselekedeteink is szennyesek, és egyetlen bűn is érvénytelenítheti a megigazulásunkat?

A megoldást a bűnös megtérése jelenti, aminek a következménye a megtisztítás, a megfehérítés. Más ábrázolások ezt a szennyes ruha levetésével és a tiszta ruha felöltésével mutatják be. Következésképpen a megigazulás Isten irgalmának ajándéka, amit nem érdemek alapján kínál fel. Az új és tiszta ruha az Úr érdemeit jelképezi. Más szóval, a mérleg serpenyőjébe életünk mellé az Úr belehelyezi az érdemeit is, tehát lényegében Ő maga csatlakozik a bűnöshöz. Csak ekképpen teremthető meg az igazság mérlegének egyensúlya: egyik oldalon a feddhetetlenséget elváró isteni Törvény, másik oldalon pedig az Úr. Ez a kép jelenik meg Zak 3. fejezetében is. A bűnök eltávolítását Cseteme végzi el egyetlen nap alatt, ami profetikusan utalás a kereszten hozott áldozatra:

„Hallj meg Jósua, te főpap; te és barátaid, akik előtted ülnek, mert jelképes férfiak ezek: Ímé, bizony előhozom az én szolgálmat, Csetemét! Mert ímé e kő az, amelyet Jósua elé helyezek; egy kövön hét szem; ímé, én faragom annak faragványait, így szól a Seregeknek Ura, és eltörlöm e földnek álnokságait egy napon” (Zak 3:8-9).

Viszont ezek után Jósuának az isteni elvárásoknak megfelelő étellel kell tisztán megőriznie ruháit:

„Ezt mondja a Seregeknek Ura: Ha az én utamon jársz, és ha parancsolataimat magtartod: te is ítéltje leszel az én házamnak, sőt őrizni fogod az én pitvaraimat, és ki s bejárást engedek néked ez itt állók között” (Zak 3:7).

Ez az igeszakasz tehát a megigazulás mindkét szakaszára utal: a tulajdonított megigazulásra (a kapott fehér ruhára), és a megosztott, gyakorolt megigazulásra.

Ennek értelmében a mérleg tökéletes egyensúlyban lesz: egyfelől Isten Törvénye (a mértékesség serpenyőjében), a másik oldalon pedig az ember és az Úr Jézus, vagyis a Jézust magára öltő ember.

A második cikk végén említettem, hogy a bűn, a gonoszság nem csupán kívülről származó tisztátalanság, hanem a bűnös természet sajátossága (hajlama).

„Elváltoztathatja-e bőrét a szerezsen, és a párdúc az ő foltosságát? Úgy ti is cselekedhettek jót, akik megszoktátok a gonoszt” (Jer 13:23).

Az ember nem bűnnel, hanem bűnös hajlammal születik. Nem „eredendő bűnt” örököl, hanem bűnre hajlamos természetet. Ezért egészíti ki az Újtestamentum a megtisztítás ábrázolását

az újjászületés fogalmával. Jegyezzük meg, hogy ezek kizárólag jelképes, szemléltető kifejezések. Mint ahogyan az „újjászületés” (kereszttség) is. Ez nem azt jelenti, hogy az Ótestamentumban a bűnös ember nem rendelkezett ugyanazzal az eséllyel és lehetőséggel, noha nem alkalmazták a kereszttséget. Csupán néhány bizonyítékot említek:

„Vessétek el magatokatól minden vétkeiteket, melyekkel vétkeztek, és szereztek magatoknak új szívet és új lelket; miért halnátok meg, oh, Izráel háza!? Mert nem gyönyörködöm a meghaló halálában, ezt mondja az Úr Isten. Térjete meg azért és éljete!” (Ezék 18:31-32).

„Tiszta szívet teremts bennem, oh, Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem. Ne vess el engem a te orcád elől, és a te szent lelket ne vedd el tőlem. Add vissza nékem a te szabadításodnak örömet, és engedelmesség lelkével támogass engem” (Zsolt 51:12-14).

„Akkor az Úrnak lelke reád fog szállni, és velök együtt profétálni fogsz, és más emberré leszel. Mikor pedig mind e jelek beteljesednek rajtad, tedd meg magadért mindazt, ami csak kezed ügyébe esik, mert az Isten veled van” (1Sám 10:6-7).

„Az ő idejében megszabadul Júda, és Izráel bátorsággal lakozik, és ez lesz az ő neve, amellyel nevezik őt: Az Úr a mi igazságunk!” (Jer 23:6).

Ábrahám, Sára és Jákob nevének megváltoztatása is az „újjászületés” jele.

A fentiek igazolják, hogy az új szövetség már az Ótestamentumban is létezett, és tulajdonképpen korábbi a régi szövetségnél. Ez paradoxonnak tűnik. A régi szövetséget állati áldozatok vérével szentesítették a Sínai hegyenél, az új szövetséget pedig Isten Bárányának áldozata, Jézus Krisztus szentesítette. Csupán az utólagos szentesítés miatt nevezték új szövetségnek.

„Mert ahol végrendelet van, szükséges, hogy a végrendelező halála bekövetkezzék. Mivel a végrendelet holtak után jogerős, különben pedig, ha él a végrendelező, épen nem érvényes. Innét van, hogy az első sem szenteltetett meg vér nélkül” (Zsid 9:16-18). ■

(Folytatás a következő számban.)

**TISZTA
SZÍV
EMILIAN
NICULESCU**

**„A DOLOGNAK SUMMÁJA,
MINDEZETEK HALLVÁN,
EZ: AZ ISTENT FÉLJED,
ÉS AZ Ő PARANC-
SOLATAIT MEGTARTSD;
MERT EZ AZ EMBERNEK
FŐDOLGA! MERT MIN-
DEN CSELEKEDET
AZ ISTEN ÍTÉLETRE
ELŐHOZ, MINDEN
TITKOS DOLOGGAL,
AKÁR JÓ, AKÁR
GONOSZ LEGYEN AZ.”
(PRÉDIKÁTOR 12:15-16)**

Emilian Niculescu, nyugalmazott lelképásztor

„ÁLLJ SZILÁRDAN A KÍSÉRTÉSBEN!” – A VIZSGA

SAJNÁLATTAL MONDOM, HOGY TÉVEDNEK AZOK A SZÜLŐK, AKIK GYERMEKEIKET AZ ÚJJÁSZÜLETÉS LELKI TAPASZTALATÁNAK ÁTÉLÉSE NÉLKÜL KÉSZTETIK A KERESZTSÉGRE. HAGYD, HOGY NŐJÖN FEL A TÉNYLEGES LELKI FELNŐTTKORRA. TERMÉSZETESEN TÁMOGATNI, SEGÍTENI ÉS FIGYELNI KELL A NÖVEKEDÉSÉT. DE NE HIRTULENKEDJÉTEK! IMÁDKOZZATOK ÉS DOLGOZZATOK!

Harminckét éves koromban keresztelkedtem meg, miután korábban már részesültem a Szentlélek keresztségében. Sajnálattal mondom, hogy tévednek azok a szülők, akik gyermekeiket az újjászületés lelki tapasztalatának átélése nélkül készítetik a keresztségre. Hagyd, hogy nőjön fel a tényleges lelki felnőttkorra. Természetesen támogatni, segíteni és figyelni kell a növekedését. De ne hirtelenkedjétek! Imádkozzatok és dolgozzatok! Ne feledjétek, hogy az ember ellensége igencsak meg akarja rontani a fiatal, tapasztalatlan lelket. Ne feledjétek, hogy egy ilyen gyermeknek sokkal nehezebb lesz majd felállnia, ha elesett.

Saját erőnkben egyáltalán nem bízhatunk Sátánnal szemben. Ismerek néhány konkrét, szomorú esetet. Csupán egyet említek meg. Az egyik szerető édesanya nagyon sokat küzdött gyermekei megmentéséért. Óriási áldozatok árán igyekezett magas szintű keresztény nevelést biztosítani számukra. Gyermekei közül hárman megkeresztelkedtek, de aztán elbuktak. Kimentek a nagyvilágba, házasságot kötöttek, családot alapítottak, gyermekeik születtek. Reméljük, egyszer majd visszatérnek. Imádkozunk értük, gondolunk rájuk. Talán történhetett volna másként?

De hogyan őrzi meg az ifjú tisztán az ő útját? Ha az Ó szava szerint jár. Valóban? A szüleim egyáltalán nem kényszerítettek erre. Lelkipásztor gyermekeként kiváló példát kaptam az édesapámtól, és mégis...? Milyen sok könny hullott, milyen sok ima hangzott el, amíg 32 évesen kimondtam örökre Jézusnak: IGEN. Feledhetetlen volt. És ma is az.

Most pedig szeretném elmondani saját tapasztalatomat. Keresztségem után a dolgok a maguk természetes módján alakultak. Első lépés volt a házasság. De már az első próbálkozásom kudarcba fulladt. Rájöttem, hogy hol hibáztam. De csak mentem előre és fölfelé. Újabb próbálkozás következett, de most már sokkal több hittel és imával. Nincs szavam megköszönni a mennyei Atyának. És ezt már 35 éve mondom. Kemény, felettébb nehéz vizsga volt. De mivel az én Jó Jézusom betartja ígéretét, ezt a vizsgát számos láthatatlan tanú előtt kellett letennem. Feleséget kértem Tőle. Ez a mennyei ajándék számomra nehéz vizsgát jelentett, amit sikerrel le kellett tennem. És egyáltalán nem volt könnyű.

Levelet írtam egy lánynak, akit abból az időből ismertem, amikor ő még 4, én meg 12 éves voltam. De azóta nem láttam őt. Hogy miért? Mert megkedveltem a szórakozást és a világot, ezért szégyelltem oda menni, ahol ő lakott. Ráadásul az édesapám mindenkinek az én szégyenteljes viselkedésemről beszélt. Ezért csak 20 évvel később, a megtérésem után kerestem fel őt.

A lány kész volt elfogadni a barátságomat, ha a mennyei Atya is a beleegyezését adja. Ehhez tartottuk magunkat. Megszabtunk egy kis várakozási időt. Én 12 napra a Szovjetunióba utaztam, és a terv szerint hazatérésem után kellett megkapnom a várva várt választ.

Így kezdődött. A vonaton a hálófülkében elfoglaltam a helyemet, és az éjszakát a titokzatosságokkal és kísértésekkel teli másik világ felé tartó utazásban töltöttem. Az ellenség számos kísértést tartogat a földön élő ember számára. Ezek közül a legtöbb az emberi természetet támadja, vagyis azt, ahogy vágyakozunk a földi örömök után, és ahogy értelmezzük azokat. Egy férfi számára a kívánságoknak három ellenállhatatlan kategóriája van: az étel, az ital és a nők.

Egy nagyon hosszú szerelvényen utaztam. Tele volt hazai turistákkal. Egy kis csengő hangja sorra szólított bennünket az étkezőkocsiba. Épp helyet foglaltam a reggelinél, amikor jött a meglepetés. Többek között fekete kaviárt szolgáltak fel. Mindig is erre a ritka és drága ínycsengésre vágytam. És most ott volt előttem, ingyen. Micsoda kísértés! Mi adventisták nem fogyasztjuk a pikkely nélküli halakat valamint az ikrát (3Móz 12:9-12). De furcsa dolog annyira vágni egy ritkaságnak számítót, drága ínycsengőre, és végül kihagyni a lehetőséget. „Bigott maradi vagy!” – suttozta valaki a fülembe. – „Hisz senki sem lát. Itt senki sem ismer. Egy-két falat, és többé nincs kísértés! Ugyanaz az ember maradsz, semmi sem történik!” – súgta az ördög. De valóban semmi sem történik? Áldom az Urat, hogy nemet mondtam.

Aztán jött a második kísértés, ami még alattomosabb, még erőteljesebb volt. A következő napokban meglátogattunk néhány szovjet fővárost. Újabb látvány, újabb emberek, álmok, események. Végül a leningrádi (ma Szentpétervár) reptéren landolt a gépünk. Álomszép az a város. Az ötcsillagos szállodában csak külföldi turisták laktak.

Sok mindent megnéztünk: a híres Ermitázs múzeumot, a Néván úszó „Aurora” nevű hadihajót, amelynek az ágyúit 1917-ben az októberi forradalomkor is eldördültek, így hozva be világunkba a kommunizmus „örömét”. Én azonban kezdtem unni az egészet. Nem vettem részt a társaim bevásárló körútjain. Kint mínusz 25 fok volt. A szálloda tágas folyosóin sétálgattam. Minden emeleten éttermek és italozók fogadtak. Egy igazi, határozott meggyőződéssel rendelkező keresztény számára ez nem jelenthet problémát. De mivel én csupán egyéves tapasztalattal rendelkezem a keskeny úton, ráadásul korábban gondjaim voltak az alkoholfogyasztással, hát... nekem nem volt könnyű.

Azt mondják, a kereskedelem lelke a reklám. És így is van. Mindenütt a legértékesebb és legizletesebb italok kóstolására hívó reklámok fogadtak. Nem volt könnyű. Ugyanaz az alattomos suttogás ostromolt. – „Igyál, mert senki sem lát! Senki sem ismer! Csak egy ismeretlen vagy a tömegben! Mi az, hogy te nem ihatsz? Miféle férfi vagy? Hogy hagyatsz ki egy ilyen lehetőséget? Távol vagy az otthonodtól! Ha hazatérsz, majd azt teszed, amit megígértél, de most ne szalaszd el az alkalmat!” – Én azonban szándékosan elszalasztottam! Valaki felülről ezt suttogta: – „Hagyd el a küzdőteret! Menj a szobádba!” – És úgy tettem. Ott értettem meg Zsolt 1:1 versének fontosságát. Hogy megszabadultam-e a kísértésektől? Nem. Következett a férfiak számára legnehezebb és legerősebb kísértés: a nő.

Az ember ellensége támadásra készen állt. Még hogy nekem, az egészséges és életerős fiatalembernek szerzetesként kell rostokolnom egymagamban? Miközben ilyen gondolatok kavargtak a fejemben, kopogtatást hallottam. Meglepetésemre egy szép szőke hölgy állt az ajtóban. Hogy utasíthatnék vissza egy ilyen lehetőséget? – „Ilyennel többé nem találkozol, ezért csak nyújtsd ki a kezed, és ő a tied! Senki sem lát...” – Azt mondtam: „NEM!” És az ajtó dühösen becsapódott. Tudjuk, hogy ki csapta be.

Áldott legyen a mi csodálatos Megváltónk, aki által győzhettem. Sikeresen VIZSGÁZTAM. Romániába hazatérve a rég várt válasz fogadott. Elnyertem a főnyereményt, a csodálatos feleségemet, s vele együtt sok más jutalmat... Nincs szavam megköszönni Istennek. És további vizsgák várnak rám. Szeretném a megváltottak bárkájában látni még a két fiunkat is a feleségükkel együtt. Ez talán túl nagy kérés? ■

TÖBB MINT GYOZTESEK MIHAIL PIȚURLEA

**„ÉS HA A GONOSZTEVŐ
MEGTÉR MINDEN VÉTKÉ-
BŐL, MELYEKET CELE-
KEDETT, ÉS MEGTARTJA
MINDEN PARANCSO-
LATAIMAT, ÉS TÖRVÉNY
SZERINT ÉS IGAZSÁGOT
CSELEKSZIK: ÉLVÉN ÉLJEN,
ÉS MEG NE HALJON.”
(EZÉK 18:21)**

Mihail Gheorghe Pițurlea, nyugdíjas lelkipásztor

ELLEN G. WHITE ÍRÁSAINAK IHLETETTSÉGE ÉS TEKINTÉLYE

A Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának 1980-ban, Dallasban tartott ülészakán megszavazott hitalapelvei nyilatkozatban megjelent a Szentírásra (1. pont), valamint a prófétaság ajándékára (18. pont) vonatkozó hivatalos állásfoglalás.

1. A Szentírás – az Ó- és Újtestamentum – Isten írott szava. Ő ihlette szent embereit, akik elmondták és leírták azt, amire a Szentlélek indította őket. Isten mindent közölt az emberrel Igéjében, ami a megváltáshoz szükséges. A Szentírás Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mértékadója, a tapasztalatok próbája, a hitelvek mérvadó kinyilatkoztatása és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása. (2Pt 1:20-21; 2Tim 3:16-17; Zsolt 119:105; Péld 30:5-6; Ésa 8:20; Jn 17:17; 1Thes 2:13; Zsid 4:12)

2. A prófétaság a Szentlélek egyik ajándéka. Ez az ajándék a maradék egyház ismertetőjele, amely Ellen G. White szolgálatában nyilvánult meg. Mivel Isten hírnöke volt, írásai az igazság állandó, irányadó forrásai, amelyek az egyházat vigasztalják, vezetnek, tanítják és eligazítják. Nyilvánvalóvá teszik, hogy a Biblia az a zsinórmérték, amellyel minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálni. (Jóel 2:28-29; ApCsel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; 19:10)

Az alábbi kijelentések és tagadások világszéles egyházunk hivatalos álláspontját képezik a Bibliára, valamint Ellen G. White munkásságára vonatkozóan. Ezeket a Generál Konferencia által felhatalmazott bizottság fogalmazta meg, és az egyház két hivatalos kiadványában publikálta: *Adventist Review*, 1982. december; *Ministry*, 1983. február.

Kijelentések

1. Hisszük, hogy a Biblia Isten mennyei kinyilatkoztatása, és a Szentlélektől ihletett.

2. Hisszük, hogy a Biblia kánonját csak az Ó- és Újtestamentum 66 könyve alkotja.

3. Hisszük, hogy a Biblia hitünk alapját és végső tekintélyét képezi a hit- és gyakorlati élet összes vetületére vonatkozóan.

4. Hisszük, hogy a Biblia Isten Szava emberi nyelvezettel kifejezve.

5. Hisszük a Szentírás azon tanításában, miszerint a prófétaság ajándéka meg fog nyilvánulni az újtestamentumi korszak utáni keresztény egyházban.

6. Hisszük, hogy Ellen G. White munkássága és írásai a prófétaság ajándékának a megnyilvánulásai.

7. Hisszük, hogy Ellen G. White-ot a Szentlélek ihlette, és írásai az ihletés eredményeképpen tekintéllyel bírnak és alkalmazandók, különösképpen a hetednapot ünneplő adventisták számára.

8. Hisszük, hogy Ellen G. White írásainak célja vezetést nyújtani a Biblia tanításainak a megértésében, valamint prófétai sürgetést a lelki és erkölcsi életre nézve.

9. Hisszük, hogy Ellen G. White prófétai ajándékának elfogadása elengedhetetlen a Hetednap Adventista Egyház táplálásának és egységének az érdekében.

10. Hisszük, hogy az Ellen G. White által idézett források felhasználási módja egyes bibliai írásokban is fellelhető.

Tagadások

1. Nem hisszük, hogy bármiféle – minőségi vagy fokozatbeli – különbség lenne az Ellen White írásai és a Biblia ihletettsége között.

2. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásai a bibliai kánon bővítményei lennének.

3. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásai végérvényes, keresztény hitalapelveként tekinthetők. Ezzel a tekintéllyel egyedül a Biblia rendelkezik.

4. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásai hitelvi alapként szolgálnak.

5. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásainak tanulmányozása helyettesítheti a Biblia tanulmányozását.

6. Nem hisszük, hogy a Biblia csak Ellen G. White írásainak fényében érthető meg.

7. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásai kinyilatkoztatják a Biblia teljes értelmét.

8. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásai létfontosságúak a Biblia igazságainak világszéles hirdetése érdekében.

9. Nem hisszük, hogy Ellen G. White írásai pusztán keresztény lelkesedésből születtek.

10. Nem hisszük, hogy az Ellen G. White által idézett források felhasználási módja tagadja írásainak ihletettségét.

Levonhatjuk a következtetést, miszerint Ellen G. White írásai ihletettségének és tekintélyének helyes megértése által elkerülhető a következő két szélsőség: (1) a Biblia kánonjához hasonló fontosságot tulajdonítsunk írásainak; (2) közönséges irodalomnak tekintjük azokat.

„Vigyázzatok azért, hogy úgy cselekedjete, amint az Úr, a ti Istenetek parancsolta néktek; ne térjete se jobbra, se balra” (5Móz 5:32).

„Bízzatok az Úrban, a ti Istenetekben, és megerősítettetek; bízzatok az Ő prófétáiban, és szerencsések lesztek!” (2Kron 20:20 u.r.) ■

Cristian Trenchea, lelkipásztor, Moldvai Egyházterület

KÖSZÖNŐLEVÉL A JÓLELKŰ EMBEREKÉRT

Anevem Alin, 12 éves és ötödik osztályos vagyok. Van két húgom: a negyedikes Elena és a másodikos Cleo.

Édesanyákkal együtt mindhárman szeretnénk teljes szívből köszönetet mondani az évek óta kapott segítségért, ruházatért, élelemért és játékokért. De a legfontosabb számunkra mégis csak az, hogy önök nincsenek távol tőlünk.

Mindig türelmetlenül várjuk, hogy meglátogassanak, jelenlétükkel megörvendzessenek! Várjuk a szép gondolatokat és tanácsokat! Várjuk a közös játékot, az éneklést és az imádkozást!

Kellemes emlékeket őrzünk az önök, a spanyolországiak vagy a Matcából jött személyek látogatásairól, olyankor nemcsak a kis garzonunk telt meg, hanem a szívünk is.

Számunkra azonban az a legfontosabb, hogy önök abból a kevésből is, amivel rendelkeznek, igyekeznek fizetni kis lakásunk bérét, pedig sokan önök közül nem is ismernek bennünket.

Ha nem lennének önök, nagylelkű emberek, keserves lenne az életünk. Lehet, hogy kartondobozokban aludnánk az állomáson. Ezt azért mondom, mert édesanyánk egyszer elvitt az állomásra, ahol láttuk, milyen körülmények közt alszanak a hajléktalanok.

Boldogok vagyunk, hogy Isten önök által segítő kezét nyújtott felénk. Sokat jelentenek számunkra, úgy érezzük, hogy egy családhoz tartozunk, és ezért hálásak vagyunk.

Továbbá szeretnék köszönetet mondani Mihai úrnak (Mihai Enea igazgató, Humanitárius Börtönszolgálat, Moldvai körzet – a szerk. megjegyzi.), aki számunkra olyan, mint egy hírnök. Gyakran meglátogat, és az önök küldeményei által bátorít és segít bennünket.

El szeretném mondani, hogy van egy álmom, aminek a teljesedéséért Istenhez imádkozom. Arról álmodom, hogy egyszer majd lesz saját házuk, és nem kell önöknek fizetniük a lakbérünket. Akkor majd nekem és a testvéreimnek is lehet saját szobánk. Hogy többé ne legyünk az önök terhére, és ne kelljen végignéznünk, hogy édesanyánk mennyire küzd a mindennapi megélhetésért.

Szeretném elmondani, hogy önök, e nagylelkű emberek révén ismertem meg Istent. Gyakran hallhattuk esténként összebújva, amint édes-

anyánk arról beszél, hogy Isten törődik velünk és szeret bennünket. De nem igazán hittem benne. Most azonban már tudom, hogy Ő az egyedüli támaszunk, és hogy általa ismerhettük meg önöket, e csodálatos és nagylelkű embereket.

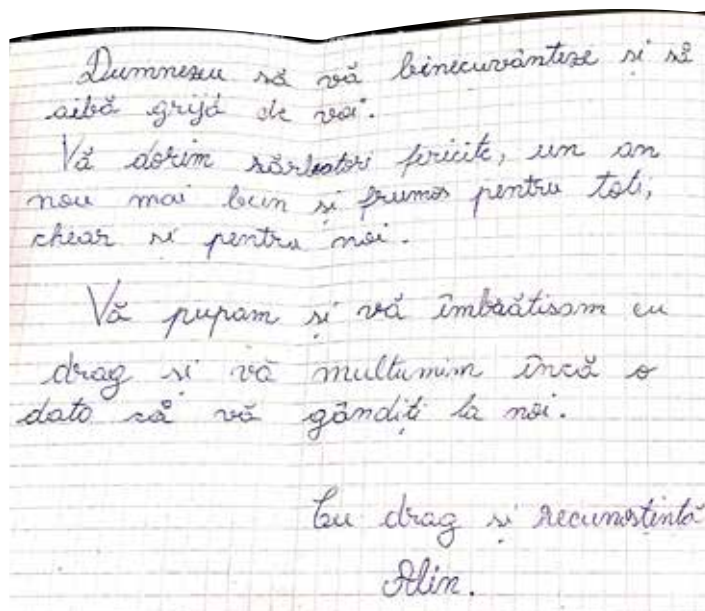
Talán sokan felteszik a kérdést, hogy miért nem említettem az édesapámat. Sajnálatos módon évek óta semmit sem tudunk róla. Még nagyon kicsi voltam, amikor valami rossz és csúnya dolgot követett el, amiért börtönbe került. Teljesen eltűnt az életünkéből, így egyedül az édesanyánk gondoskodott rólunk.

Isten áldja meg és oltalmazza önöket!

Kívánunk egy jobb és szebb új évet mindenkinek, még magunknak is!

Még egyszer köszönjük, hogy ránk gondoltak!

Szeretettel és hálával: Alin. ■

BABILON MINT A JEREMIÁS ÉS A JELENÉSEK KÖNYVÉNEK TIPOLOGIAI-TEOLÓGIAI ELEME (I)

BEVEZETÉS

Az ótestamentumi idézetek az Újtestamentumban, de különösképpen János Jelenések könyvében az ihletett szerzők közötti teológiai egységességet bizonyítja, akik egy olyan már létező hagyomány alapján továbbították az üzenetet,

amelyben a motívumok, tipológiák és jelképek nem szorulnak magyarázatra, hanem azok a Szentírást rendszeresen tanulmányozó személyek belső mentális felépítettségéhez tartoznak. Ebből kifolyólag a Jelenések könyvében található „visszhangokat” tágabb értelemben, az ótestamentumi hagyomány kontextusában kell értelmezni.¹

A Jelenések könyvében nincs túl sok utalás a Jeremiás könyvére,² viszont annak a kevésnek kulcsfontosságú szerepe van a Babilon-metafora megértésében. Következésképpen az Ótestamentum egyetlen más könyve sem kínál olyan sok képet és metaforát Babilonra vonatkozóan, mint a Jeremiás könyve. A Jeremiás által megrajzolt, valamint a János által megjövendölt Babilon közötti összefüggések tanulmányozása kulcsfontosságú elemeket szolgáltat az apokaliptikus irodalom e szegmensének a megértésében.

Intertextualitás

Az intertextualitás két eltérő korszakban írt szöveg irodalmi összefüggéseinek a tanulmányozását tűzi ki célul.³ A bibliai szöveg tanulmányozásban nemrég elfogadott tudományként az intertextualitás lehetőséget nyújt a szöveg közlési folyamatának a megfigyelésére, valamint annak elemzésére, hogy a szerző milyen módon dolgozza fel a már létező szöveget. Ennek a továbbközlési eljárásnak az alapjául a forrásszöveg szolgál, amelyet a következőképpen lehet feltüntetni az új szövegben: idézetek, utalások és visszhangok által.⁴

A bibliakutatók az intertextualitás három kategóriáját tanulmányozzák: idézet – „egy másik személy által mondott vagy írt szöveg szó szerinti említése”⁵; utalás – irodalmi eszköz, mely révén a szerző az eredeti szöveget átülteti a kívánt írásba (kibővíti az irodalmi kontextust), figyelve a korábbi szöveg elsődleges (stabil) értelmére⁶; visszhang – „egy valamire utaló irodalmi metafora, ami nem függ a szerző tudatos szándékától.”⁷ A kutatók azt tanulmányozzák, hogy a régebbi, ótestamentumi szövegeket miként idézi az Újtes-

tamentum, illetve hogy az ótestamentumi írásokat milyen módon veszik át és alkalmazzák az újtestamentumi szerzők.⁸

Tipológia

A Bibliakutatás egyik nagy kihívása az Ó- és az Újtestamentum közötti viszony.⁹ Az Újtestamentum magyarázójának fel kell ismernie az ótestamentumi idézeteket, és minden egyes igeszakaszt a megfelelő perikópával összhangban kell elemeznie.¹⁰ Baker hangsúlyozza, hogy tipológiának nevezzük „az Ótestamentum domináns és jellegzetes magyarázati módszerének az Újtestamentumra történő alkalmazását.”¹¹

Egyik referenciamunkájában Goppelt kijelenti, hogy a tipológia „az Ó- és az Újtestamentum közötti helyes viszony megértésének kedvező kerete,”¹² és egyaránt tartalmaz „konkordancia-elemet, ugyanakkor többletszerkezetet is.”¹³

A tipológia a következő jellegzetességekkel rendelkezik.¹⁴

1. Történelmi. Alapvetően eseményekkel, emberekkel és intézményekkel foglalkozik.

2. Reális szövegösszefüggést tartalmaz. Nem a részletekre összpontosít, hanem az alapvető történelmi, ugyanakkor teológiai elvekre és szerkezetekre.

E sajátosságok alapján kijelenthetjük, hogy a tipológia a következőképpen határozható meg: a) típus vagy modell, ami eseményt, személyt vagy

intézményt képvisel a Szentírásban, és ami mintegy példaként szolgál más események, személyek vagy intézmények számára; b) kutatja a történelmi és teológiai mintákat, valamint azok szövegösszefüggéseit; c) tanulmányozza Istent mint a választott nép történelmébe való következetes beavatkozások alapját.¹⁵

Richard Davidson teljes meghatározást nyújt a bibliai tipológiára vonatkozóan: „Az Újtestamentum üdvösségre vonatkozó történelmi valóságainak a tanulmányozása, melyek megtalálhatóak az Ótestamentumban is, vagy olyan minták (személyek, események, intézmények), amelyeket Isten rendelt el, hogy hatványozott módon profetikusan vetítsék előre a már beteljesedett antitipikus (felavatott, elfogadott, megvalósult) elemeket az újtestamentumi megváltástörténetben.”¹⁶

Következésképpen a tipológia nemcsak a jól meghatározott szabályrendszerek jellegzetes magyarázati módszerét jelenti, hanem inkább egy olyan gondolkodásmódot, amely szilárd hagyományokon alapszik, és amelyet a közölt történelemből kell származtatni: a Szentírás kánoni szövegéből. ■

Costel Gogoneață, lelkipásztor, a bukaresti Amicus Diákegyesület káplánja

A SZENTÍRÁS MEGFEJTÉSE COSTEL GOGONEAȚA

A TIPOLÓGIA „AZ Ó- ÉS
AZ ÚJTESTAMENTUM
KÖZÖTTI HELYES
VISZONY MEGÉRTÉSÉ-
NEK KEDVEZŐ KERET.

1. További részletekért lásd: M. Black, *The Theological Appropriation of the Old Testament by the New Testament*, *SJT* 39 (1986):1-18.

2. Steve Moyise, *The Old Testament in the Book of Revelation*, *Jnts* 115 (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1995), 16.

3. Lásd: Richard B. Hays, *The Conversion of the Imagination: Paul as Interpreter of Israel's Scripture* (Grand Rapids, Michigan: Wm. B. Eerdmans, 2005), 172 - 173; Michael B. Thompson, *Clothed with Christ: The Example and Teaching of Jesus in Romans 12.1-15.13* (Sheffield: JSOT Press, 1991).

4. Christopher Beetham, *Echoes of Scripture in the Letter of Paul to the Colossians* (Köln: Brill, 2008), 15-40.

5. Harry Shaw, *Dictionary of Literary Terms* (New York: McGraw-Hill, 1972), 76.

6. David Ryan Klingler, *Validity in the Identification and Interpretation of a Literal Allusion in the Hebrew Bible* (Dallas Theological Seminary, 2010), 118.

7. John Hollander, *The Figure of Echo: A Mode of Allusion in Milton and After* (Berkeley: University of California Press, 1981), 64.

8. A bibliai szövegek irodalmi eszközeinek alkalmazása rohamosan fejlődő ágazat. Íme, az irányzatot képviselő néhány fontos szerző: Michael A. Fishbane, *Biblical Interpretation in Ancient Israel* (New York: Oxford, 1985). Richard B. Hays, *Echoes of Scripture in the Letters of Paul* (New Haven:

Yale, 1989). Christopher D. Stanley, *Paul and the Language of Scripture: Citation Technique in the Pauline Epistles and Contemporary Literature* (Cambridge: Cambridge University Press, 1992). Benjamin D. Sommer, *A Prophet Reads Scripture: Allusion in Isaiah 40-66* (Palo Alto, California: Stanford University Press, 1998). Richard L. Schultz, *The Search for Quotation: Verbal Parallels in the Prophets* (Sheffield: Sheffield Academic Press, 1999).

9. Walter C. Kaiser, Jr., *The Uses of the Old Testament in the New* (Chicago: Moody, 1985), 1

10. James Barr, *Old and New in Interpretation: A Study of the Two Testaments* (London: SCM Press, 1966), 115.

11. David L. Baker, *Typology and the Christian Use of the Old Testament*, *Scottish Journal of Theology* 29 (1976): 141.

12. Leonhard Goppelt, *Typos: The Typological Interpretation of the Old Testament in the New*, trans., Donald H. Madvig (Grand Rapids: Eerdmans, 1982), 200.

13. Goppelt, *Typos: The Typological Interpretation of the Old Testament in the New*, 201.

14. D. Patte, *Early Jewish Hermeneutic in Palestine*, Society of Biblical Literature Dissertation Series, No. 22 (Missoula, MT: Scholars Press, 1975), 161.

15. Patte, *Early Jewish Hermeneutic in Palestine*, 195.

16. Richard M. Davidson, *Sanctuary Typology*, *Symposium on Revelation*, ed. Frank B. Holbrook Daniel and Revelation Committee Series, vol. 6, no. I (1992): 102.

ÜDVÖSSÉG GYERMEKSZÜLÉS ÁLTAL?

A hűséges asszonyra vonatkozóan a következőket olvassuk 1Tim 2:15 versében: „Mindazáltal megtartatik a gyermekszüléskor [más fordítások szerint: üdvösséget nyer gyermekszülés által – a ford. megjegyz.], ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel.”

A szöveg látszólag azt sugallja, hogy az üdvösség nem csak kegyelem és hit által nyerhető el, hanem gyermekszülés által is, ami különösen azokra az édesanyákra vonatkozik, akik életüket kizárólag a gyermekek nevelésére szentelik.

A szövegben három kulcskifejezés található, amely számos magyarázatot eredményezett. Az első a „megtartatik” (üdvösséget nyer). Az apostoli levelekben az „üdvösség” Isten Jézus által megvalósított lelki szabadítása (1Tim 1:15). **Ez az üdvösség minden esetben kegyelem és hit által valósul meg!** A második az „által”, amely mintegy bevezeti az üdvösség eszközt. A harmadik kifejezés a „gyermekszülés”, ami szó szerint a gyermek megszületését és az azzal járó fájdalmakat jelenti.

Minél kevésbé érthető egy szöveg, annál több magyarázat jelenik meg róla. Az egyik magyarázat szerint itt az üdvösség mennyei ígéretet jelent, miszerint az asszony szüléskor üdvösséget nyer, holott a folyamat rengeteg fájdalommal jár. Ezt az értelmezést azonban sem a Biblia, sem a valóság nem igazolja. Ismert tény, hogy hitetlen asszonyok is szülhetnek teljes biztonságban, és hívő asszonyok is meghalhatnak szüléskor.

Egy másik magyarázat azt sugallja, hogy az asszony anyai szerepét betöltve nyer üdvösséget. Biztos, hogy amikor hűséggel tesz eleget kötelességének, energiáit a boldog és rendezett otthon megteremtésére fordítja, amikor szeretetet és önfeláldozást tanúsít, akkor nem csupán boldognak mondja őt a férje és a gyermeke, hanem az Úr jóváhagyását is elnyeri. Az üdvösséget nem lehet elválasztani az élet mindennapi kötelességeitől, de nem is lehet ezektől feltételezetté tenni, mivel a kötelességek nem helyettesítik a mennyei kegyelmet.

A „megtartatik” ige egyes számban van, és Évának, az egyház asszonyainak képviselőjére utal (1Tim 2:13-14). Éva tehát kegyelem és hit által, valamint az utódja-

ként született Messiás szolgálata révén nyert üdvösséget. Tulajdonképpen minden asszony az Évának megígért Gyermekek születése által nyer üdvösséget. Ezt a magyarázatot támasztja alá az általános bibliai kontextus, a közvetlen szöveggörnyezetnek azonban – noha nem mond ennek ellent – mégis lehetnek egyéb implikációi is.

A hazug beszédű, képmutató tanítókra utalva mondja Pál apostol, hogy „tiltják a házasságot, sürgetik az eledelektől való tartózkodást, melyeket Isten teremtett hálaadással való élvezésre a hívőknek és azoknak, akik megismerték az igazságot” (1Tim 4:3). Láthatjuk, hogy a hamis tanítók szembefordították az üdvösséget a házassággal, és természetesen a gyermeknemzéssel, vagyis, szerintük a házasság és a szülés eltávolítja az embert az üdvösségtől.

Ennek alapján **Pál apostol megcáfolja a házasságot és gyermeknemzést tiltó hamis tanítókat, és kijelenti, hogy az üdvösséget elnyerhetik házasságban élők is.** A szöveg helyes értelmezése alapján az „által” viszonyító az „ellenére” jelentést kapja, és fényt vet az üdvösség megvalósulásának körülményeire. Az asszony üdvösséget nyer **annak ellenére, hogy a továbbiakban is átéli a szülés fájdalmát, vagyis Éva bűnének következményét.** És a megtartatik passzív igei alak igazolja, hogy ez az üdvösség nem a szülés által valósul meg, hanem maga **Isten adja az üdvösséget.** Tulajdonképpen a teljes Biblia szerint egyedül Isten adhat üdvösséget, mivel Ő az egyedüli Szabadító (Ésa 43:11).

A szöveg második része többes számban íródott: „Ha megmaradnak a hitben és szeretetben és a szent életben mértékletességgel.” Az üdvösséget nem többszörös szüléssel, hanem hitben való kitartással lehet megőrizni. Minden ember egy pillanat alatt nyer üdvösséget, amit azonban meg kell őriznie az Isten terve és célja iránti napenkénti, folyamatos engedelmességgel.

Következtetés

Az ember üdvösségére vonatkozóan a Biblia egységes tanítást tartalmaz. Egyetlen üdvösség létezik, és egyetlen módszer annak megszerzésére: kegyelem és az Üdvözítő áldozatába vetett hit által. Bukásunk vagy bűnös történelmünk emléke nem szabad, hogy eltántorítson az üdvbizonyosságtól, inkább ösztönözzön a hitre, a szeretetre és a szentségre. Az ilyes fajta kitartás annak a jele, hogy bennünk az isteni kegyelem munkálkodik, tehát Urunk üdvözítői szolgálatának és figyelmének a tárgyai vagyunk. ■

Gabriel Işvan, a Munténiai Egyházterület titkára

**HIT
ÁLTAL
GABRIEL
IŞVAN**

EGYETLEN ÜDVÖSSÉG LÉTEZIK, ÉS EGYETLEN MÓDSZER ANNAK MEGSZERZÉSÉRE: KEGYELEM ÉS AZ ÜDVÖZÍTŐ ÁLDOZATÁBA VETETT HIT ÁLTAL.

ÉRTÉKEK EGYES SZÁMBAN, ÁLÉRTÉKEK ÉS HAMISÍTVÁNYOK TÖBBES SZÁMBAN

„Egy a test és egy a Lélek, miképpen elhívásokatoknak egy reménységében hívatatok el is; egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség; egy az Isten és mindeneknek Atyja, aki mindeneknek felette van, és mindenek által és mindnyájatokban munkálkodik.” (Eféz 4:4-6)

Az ihletett Írásban a felsorolt értékek egyes számú alakban történő említése az „egy az” ismételt hangsúlyozása révén azt az igazságot hangsúlyozza, hogy vallási téren az értékek, mint ahogy minden más téren is, egyediek. Ilyenek például a művészi alkotások, amelyek a tehetség egy-egy „csúcását” képviselik. Remekművek, ezért egyediek. Ezzel szemben a másolatok, hamisítványok nagyon nagy számban tűnhetnek fel. De legyen belőlük akár nagyon sok is, és bármennyire is próbálják utánozni az eredetét, mindig ott lesz az a „valami”, ami megkülönbözteti őket az eredeti alkotástól. Ennek tudható be a hatalmas árkülönbség az eredeti és a másolat vagy hamisítvány között.

Hasonló a helyzet az egészség terén is. Amikor azt mondjuk, hogy jól érezzük magunkat, vagyis a betegségek teljes hiányára utalunk, akkor *egészségről*, és nem *egészségekről* beszélünk. A kifejezés utal az anatómiai egészségre, de a testet alkotó összes szerv fiziológiai egészségére is. Viszont elég, ha csupán egyetlen szerv megbetegszik, és az „egészséges” minősítés máris megszűnik. Am miközben az *egészség* egyes számú, a betegségek és szenvedések, kezdve a legkevésbé fájdalmasaktól a legsúlyosabbakig, nagyszámban lehetnek jelen, és számos formát ölthetnek.

Ugyanilyen értelemben érdemes megfigyelnünk, hogy főpapi imájában az Úr Jézus a Bibliára utalva a következőket mondja: „Szenteld meg őket a Te igazságoddal, a Te Igéd **IGAZSÁG**.” Újból egyes számban, noha mondhatnánk, hogy a Biblia elejétől a végéig nagyon sok igazságot tartalmaz. Azonban a legavatottabb személyként Jézus mégis így fogalmaz a Szentírásra vonatkozóan, ami nyilván nem azt jelenti, hogy a Biblia összes igazsága közül csupán egy igazságra utal, hanem az összesre, a Biblia szerves egységére. Minden része az összetett, egyedi **IGAZSÁG** alkotóelemét képezi. Ezért nem tekinthetünk a Bibliára csupán úgy, mint igazságok gyűjteményére, hiszen minden eleme a maga módján járul hozzá a nagy **IGAZSÁG** meghatározásához. Másik következménye annak, hogy az Úr Jézus így mutatta be a Bibliát az, hogy az Írás bármelyik részletének az elutasítása lényegében

a teljes mennyei igazság elutasítását jelenti. Erre utal Jakab apostol: „Mert ha valaki az egész törvényt megtartja is, de vét egy ellen, az egésznek megromlásában bűnös” (Jak 2:10).

II. József osztrák császár egy alkalommal a híres Mozartot hallgatta, majd szeretett volna dicsérő szavakat szólni a zeneszerzőhöz úgy, hogy közben egy megjegyzéssel is szolgáljon: „Felettebb szépen hangzik a füleimnek, de túl sok benne a hangjegy.” Mozart válasza nem váratott magára: „Felség, a műben pontosan annyi hangjegy található, amennyire szükség van! Őfelsége szerint melyiket húzzam ki?” Egyetlen hangjegy hozzáadása tönkretenné a teljes alkotást. Ugyanez érvényes a Bibliára is. Erre vonatkozó figyelmeztést találunk a Biblia elején, közepén és a végén is: 5Móz 4:2; Péld 30:5-6; Jel 22:18-19. Ezek alapján tilos a szent irat módosítása szövegek kihagyása vagy hozzáadása által. Bármiféle módosítás merénylet a Szerző, Isten tekintélye ellen.

Isten kegyelmének és szeretetének csodája abban rejlik, hogy ezek az egyedi, semmihez sem fogható értékek ingyen lettek felkínálva számunkra egyetlen cél érdekében, amiről az Efézusi levél ugyanazon fejezetében olvashatunk:

„Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” (Eféz 4:13).

Ez azonban nem másolatokat jelent, hanem egyedi... remekművet! ■

**MEGSZENTELŐ
IGAZSÁG
EMILIAN
NICULESCU**

„MÍG ELJUTUNK MINDNYÁJAN AZ ISTEN FIÁBAN VALÓ HITNEK ÉS AZ Ő MEGISMERÉSÉNEK EGYSÉGÉRE, ÉRETT FÉRFIÚSÁGRA, A KRISZTUS TELJESSÉGÉVEL ÉKESKEDŐ KORNAK MÉRTÉKÉRE.” (EFÉZUS 4:13)

Emilian Niculescu, nyugalmazott lelkipásztor

LELKIPÁSZTORI TÖRTÉNETEK (II)

Az éber Guillermo

**FARIZEUSI
ÉBERSEG
JAVIER
MOLINER**

**„MIÉRT NÉZED PEDIG
A SZÁLKÁT, AMELY
A TE ATYÁDFIA SZE-
MÉBEN VAN, A GEREN-
DÁT PEDIG, AMELY
A TE SZEMEDBEN
VAN, NEM VESZED
ÉSZRE?” (MT 7:3)**

A mikor a szabadságunkat Puerto Saguntóban, a gyermekeink és unokáink városában töltöttük, a pénteki estén mindig együtt fogadtuk a szombatot. A lányunknak, Rosanának két gyermeke van, Alfonso fiunknak szintén, és a feleségemmel együtt ebben a családi körben olvastuk fel a Biblia gyönyörű történeteit úgy, ahogy tettük annakidején gyermekeink kiskorában is.

Szokássá vált, hogy az unokák készültek egy rövid elmélkedéssel, és az általuk választott kedvenc éneket énekeltük el. Az elmélkedés után felálltunk, megfogtuk egymás kezét, és abban az előjogban volt részem, hogy én mondhattam el a befejező imát.

Az egyik alkalommal érdekes dolog történt. Miközben mindannyian csukott szemmel imádkoztunk, és én épp áment mondtam, a legfiatalabb – nyolc éves – unokám, Guillermo komoly hangon megszólalt: „Nagyapa, Davidnak (egyik idősebb unokatestvére) az ima alatt végig nyitva volt a szeme.” Meglepetést színleltem: „Guillermo, ez valóban így történt?” „Igen, nagyapa, a saját szememmel láttam!” Ekkor megkérdeztem: „Hogyan vitted észre, hogy ima közben David nem csukta be a szemét?”

Guillermo abban a pillanatban rájött, hogy leleplezte saját magát, és csak ennyit mondott: „Nagyapa, én csak azt szeretném, hogy minden a legnagyobb rendben történjen, és hogy ima közben mindenki csukja be a szemét, és ne mozogjon, ezért amikor te imádkozol, én csak az egyik szememet csukom be, a másikkal pedig szemmel tartom a többieket.”

Nos, a családjunkban van egy kis farizeus, aki a maga nyolc esztendejével figyelte minden mozgásunkat, és anélkül, hogy észrevettük volna, jobban figyelt a társai szemében levő szálkára, mint a saját szemében levő gerendára.

Meghívjuk, ápoljunk naponkénti közösséget Istennel, hogy észrevehessük saját szemünkben a gerendát, és többé ne foglalkoztasson az embertársunk szemében levő szálka. ■

Javier Moliner, nyugdíjas lelkipásztor, Spanyolország

AZ ADVENT FELTÉTELHEZ KÖTÖTT IDŐPONTJA

A folyóirat előző számában rámutattam, hogy a Jézus visszajövetelének időpontjáról szóló teológia igen vitatott az adventisták körében. A dátumok kitűzése után, úgy tűnik, hogy végül kialakult két teológiai vélemény: az egyik, hogy az advent pontos idejét Isten határozza meg, a másik pedig ennek az ellenkezőjét állítja, vagyis hogy a visszajövetel időpontja befolyásolható: siettethető vagy késleltethető.

Az adventista történelem szempontjából tekintve, az egyház vallásos nézetét jelentősen befolyásolta Ellen White, és különösképpen az írásai, ezért kezdjük mindjárt kijelentéseinek néhány kivonatával.

Hogyan értelmezte Ellen White ezt a kérdést?

Aki komolyan tanulmányozza Ellen G. White munkásságát, tudhatja, hogy írásait a jézusi visszajövetel feltételhez kötött időpontjának teológiája jellemzi. Íme, néhány kijelentése, kronológiai sorrendben, magyarázatok nélkül:

1882 – „Isten angyalai nagyon rövidnek mutatják be az időt az emberekhez szóló üzeneteikben. Én mindig ilyen üzeneteket kaptam. Az igaz, hogy az idő tovább folytatódott, mint ahogy arra az üzenet kezdeti idejében számítottunk. Megváltónk még nem jelent meg, ahogy reméltük. De megghiúsulhat-e az Úr szava? Soha! Emlékeznünk kellene, hogy Isten ígéretei és fenyegetései egyformán feltételhez kötöttek.” (*Szemelvények*, 1. köt., 67. o.)

1888 – „Ha az adventisták az 1844-es nagy csalódást követően szilárdan álltak volna hitükben, és egyesült erővel haladtak volna előre Isten gondviselő vezetésében, ha elfogadták volna a harmadik angyal üzenetét és azt a Szentlélek erejével hirdették volna a világnak, megláthatták volna az Isten megváltását. Erőfeszítései által az Úr nagyszerű munkája befejeződött volna, és jutalmuként Krisztus eljött volna, hogy

népét magához vegye.” (*Szemelvények*, 1. köt., 68. o.)

1898 – „Azzal, hogy az evangéliumot hirdethetjük a világnak, tölünk, illetve az evangélium hirdetésének hőfokától függ, hogy siettetjük-e Urunk visszatérését. Nekünk nemcsak várnunk kell, hanem sietve kell elé menni Isten napjának. (v. ö. 2Pt 3:12). Ha Krisztus egyháza elvégezte volna már kijelölt munkáját úgy, ahogy azt az Úr elrendelte, akkor Isten az egész világot már régebben figyelmeztette volna erre, és az Úr Jézus Krisztus már eljött volna a földre hatalommal és nagy dicsőséggel.” (*Jézus élete*, 633. o.)

1900 – „Ha Isten népe véghezvitte volna Isten szándékát, ha a kegyelem üzenetét eljuttatta volna a világnak, Krisztus már eljött volna, s a szentek beléphettek volna Isten városába.” (*Bizonyságtételek*, 6. köt., 449. o.)

1901 – „Lehet, hogy azért kell még hosszabb ideig itt a Földön maradnunk, mert fegyelmezetlenek vagyunk, mint Izráel fiai. De Krisztusért kérlek, ne tetézzétek bűneiteket azzal, hogy Istent vádoljátok saját helytelen életetek következményeiért!” (*Evangelizálás*, 696. o.)

1904 – „Ha azok, akik egy szívvel-lélekkel fáradoztak 1844 munkájában, mind befogadták volna a harmadik angyal üzenetét, s a Szentlélek erejével hirdették volna azt, az Úr hatalmasan megsegítette volna igyekezetüket. Világosság özöne árasztotta volna el a világot. Évekkel ezelőtt figyeltünk volna a föld lakosait, befejeztük volna a záró munkát, és Krisztus eljött volna megváltani népét.” (*Bizonyságtételek*, 8. köt., 115. o.)

**SIETTETÉS VAGY KÉSLELTETÉS?
FLORIN LAIU**

AKIK KOMOLYAN TANULMÁNYOZÁK ELLEN G. WHITE MUNKÁSSÁGÁT, TUDHATJÁK, HOGY ÍRÁSAIT A JÉZUSI VISSZAJÖVETEL FELTÉTELHEZ KÖTÖTT IDŐPONTJÁNAK TEOLÓGIÁJA JELLEMZI.

HAJLAMOSAK
VAGYUNK FÉLRE-
MAGYARÁZNI
JÉZUS ÍGÉRE-
TÉT CSUPÁN
AZÉRT, MERT
NEM TUDUNK
MIT KEZDENI
AZZAL A TÉNNYEL,
HOGY AZ ÍGÉRET
TOVÁBBI 70 NEM-
ZEDÉK ALATT SEM
TELJESEDT BE.
AZ ÚR PONTOSAN
AZÉRT TERELTE
A TANÍTVÁNYOK
FIGYELMÉT
AZ IDŐPONTRÓL
AZ ELJÖVENDŐ
ORSZÁG FELTÉ-
TELEINEK ELFO-
GADÁSÁRA, MERT
VISSZAJÖVETELÉ-
NEK IDEJE FELTÉ-
TELEKHEZ KÖTÖTT
(CSEL 1:4-8).

Vajon ezek az idézetek csupán erényességre felszólító kegyes szavak lennének? Vagy azt az igazságot képviselik, miszerint Jézus visszajövele bekövetkezhetett volna, és be is kellett volna, hogy következzen már az első advent-nemzedék életében? Az utolsó szó mindig a Bibliáé, és meg fogjuk látni, hogy a Biblia érthetően fogalmaz. Úttörőink és Ellen White is elismerte, hogy az Úr visszajövetelének ideje 1844 óta feltételhez kötött. A mi nemzedékünk idejére azonban ez a felfogás túlságosan kopottassá, mi több, ellenzetté vált.¹

A Biblia rámutat arra, hogy Jézus visszajövetelének időpontja nem csak, hogy 1844 óta feltételhez kötött, hanem már az első keresztény nemzedék óta az. Ez egy felettébb provokatív megállapítás, mivel látszólag hatályon kívül helyezi az apokaliptikus prófécia adventista kronológiáját (az 1260, illetve a 2300 napról szóló időprófeciát, stb.), továbbá súlyos kérdéseket vet fel a visszajövetel feltételeinek valós nehézségeire vonatkozóan. A megfelelő időben beszélünk majd ezekről az ellentmondásos szempontokról, egyelőre azonban figyeljük meg a bibliai bizonyítékokat, amelyeket fel kell ismernünk, mielőtt teljes mértékben megértenénk a kérdést.

Jézus Kapernaumban tett ígérete

Krisztus ünnepélyesen kijelentette, hogy „a napról és óráról... semmit sem tud” (Mk 13:32). Földi életét nem csak emberi testben, hanem emberi tudatban is élte, ezért csak annyit tudhatott, ami ki lett nyilatkoztatva számára. Ettől eltekintve ismételtén rámutatott egy viszonylag meghatározott, mégis rugalmas időpontra. A keresztény korszak 28. esztendejében megígérte, hogy még az akkori nemzedék idejében visszatér.

„Mikor pedig abban a városban üldöznek titeket, szaladjatok a másikba. Mert bizony mondom néktek: be sem járjátok Izráel városait, míg az embernek Fia eljövend” (Mt 10:23).

A zsidó-keresztény üldözés egyeseket arra kényszerített, hogy Júdeából határon túli városokba meneküljenek, így elősegítették a zsidók és nem zsidók között is az evangélium terjedését (Csel 11:19-22; 13:14-46). Jézusnak vissza kellett volna jönnie, mielőtt az apostolok eljutnak minden településre, ahol zsidók éltek. Ez a forgatókönyv azt sugallja, hogy Jézus számára prioritás volt a zsidók körében végzett evangelizáció, valamint az, hogy ezzel egy időben a nem zsidók is

figyelmeztetést kapjanak. Mi több, Jézus visszajövetelének be kellett volna következnie, mielőtt különleges apostolai elvégzik a munkát, mivel következett, hogy Isten Lelke másokat is felhasználjon a missziómunkára. Ez az ideális profetikusk forgatókönyv azonban a zsidó nép evangéliumhoz való viszonyulásának a feltételéhez volt kötve.

Nem tudom, hogyan magyarázhatnám még érthetőbben Jézus szavait annál, hogy itt feltételes és csak részlegesen teljesedett próféciairól van szó, mivel a csúcsesemény még várat magára. És ezen felül némely esemény megismétlődött, miközben a nagy esemény újabb halasztást kapott. Különböző nem csak a Mt 16:27-28 verseiben található prófécia igazolja, hogy Isten eszményi terve az volt, hogy már az első keresztény nemzedék életében véget vet ennek a világnak. Ugyanezt ígérte meg a Szanhedrin bírának is (Mt 16:64; Mk 14:62). Az a tény, hogy az ígért végül Jézus ellenségeinek a feltámadásában fog teljesedni (Jel 1:7), nem mond ellent azon eredeti szándékának, hogy a prófécianak még az első nemzedék idejében kellett volna teljesednie.

Jézus Cézareában tett ígérete

Jézus egy másik jövődőlésében még abban az évben megismétli ígértét, miszerint még azon nemzedék életében visszajön:

„Mert az embernek Fia eljő az ő Atyjának dicsőségében, az ő angyalaival; és akkor megfizet mindenkinek az ő cselekedete szerint. Bizony mondom néktek: Azok között, akik itt állnak, vannak némelyek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg meg nem látják az embernek Fiát eljőni az ő országában” (Mt 16:27-28; v. ö. Lk 9:26-28).

Úttörőink hitték, hogy ez az ígért alig egy héten belül már akkor beteljesedett, amikor Jézus magához vette három tanítványát, és megmutatott nekik egy olyan jelenetet, amely visszajövetelének miniatűr bemutatását képezte. Jézus azonban kifejezetten az adventről beszélt, és nem annak előképéről. A második eljövételt ígérte meg, nem pedig annak silány szemléltetését. Való igaz, hogy tanítványai előtt megdicsőülve jelent meg. De hol volt az angyalsereg? Hol volt a megígért jutalom? És hogyan mondhatta néhány fiatal embernek, hogy „nem kóstolják meg a halált, amíg...”, ha csak néhány napnyi távolságra levő eseményre utalt volna (Mt 17:1)?

Milyen következtetéseket vonhatunk le? Azt, hogy Kr. u. 28-ban Jézus megígérte, hogy az

utolsó apostol halála előtt vissza fog jönni. Tudjuk, hogy János volt a legfiatalabb apostol, de ő élt a legtöbbet is, mivel a Jézus által mondott ígéret elhangzása után 67 évvel, 95-ben még mindig életben volt, akkor kapta a Jelenésekről szóló látomást. Próbálkoztak már azzal a magyarázattal is, hogy Jézus ígérete valójában János életében teljesedett be, amikor látomásban az Úr eljövetelet látta. De vajon látomásra utalt Jézus, amikor ünnepélyesen kijelentette, hogy „vannak némelek, akik nem kóstolják meg a halált, amíg...”? Miért említette volna a halál eshetőségét, ha nem gondolt volna a feltámadás és a dicsőséges elragadtatás nagy napjára? Amikor azokról beszélünk, akik „nem kóstolják meg a halált”, lényegében a világon a végidőben élő utolsó nemzedékre utalunk.²

Olvassátok el újra Jézus ígését. Tisztán érthető. Hajlamosak vagyunk félremagyarázni csupán azért, mert nem tudunk mit kezdeni azzal a ténnyel, hogy az ígélet további 70 nemzedék alatt sem teljesedett be. Az Úr pontosan azért terelte a tanítványok figyelmét az időpontról az eljövendő ország feltételeinek elfogadására, mert visszajövetelének ideje feltételekhez kötött (Csel 1:4-8).

Eljövök hamar

70 évvel Jézus mennybemenetele után, amikor már szinte teljesen kihalt az első nemzedék, Jézus még mindig fenntartotta ígését a Jánosnak adott, hét gyülekezetről szóló látomásban: „Eljövök hamar”.³

A késés tisztázatlan kérdése Jézus példázataiban is feltűnik (Mt 25:5; Lk 18:7), és azt igazolja, hogy Isten előrelátta a késést. Ugyanakkor Dániel zárolt próféciai és János jövődölései (a Jelenések) is bizonyítják, hogy a Völegény késése hosszú időt feltételez.

Jézus megígerte, hogy úgy jön el, mint tolvaj, meglepi majd azokat, akik bűnbelen élnek és nem vigyáznak (Mt 24:42-44). Hasonlóképpen fogja meglepni azt a vallási szolgálattevőt is, aki azt hiszi, hogy az Úr „halogatja még eljövetelet”, és nem táplálja Isten népét, „az ő szolgatársait verni kezdené, a részegesekkel pedig enni és inni kezdené” (Mt 24:48-51). Jézus mint „tolvaj” fog eljönni az „angyalhoz”, akinek neve „hogy élsz, és halott vagy” (Jel 3:3). Az armageddoni csata kibontakozásában különösen azokat fogja meglepni, hogy Jézus úgy jön el, mint tolvaj, és minden bűnöst megfoszt ruháitól és fegyverzetétől (Jel 16:15), akik az Antikrisztus uralmát Krisztus uralmának vélték.

Az apostolok ténylegesen hitték, hogy a vég idejében élnek, és hogy némelyek közülük élve látják meg az Úr eljövetelet. A közelgő eljövetelet feltételeit élték és prédikálták. Ezzel magyarázható, hogy Izrael prófétái a Messias eljövetelet nem két, egymástól 2000 év távolságra levő eseményként hirdették. Jézusnak meg kellett volna kapnia a messiási birodalmat, és ugyanazon nemzedék korában vissza kellett volna térnie a földre (Lk 19:12-27).

A következő számban elemezni fogjuk Jézus egyik leglátványosabb jövődölését az eljöveteleire vonatkozóan: az Olajfák-hegyén mondott ígését (Mt 24). ■

Florin Lăiu, a cernicai Adventus Egyetem bibliatanára

1. Herbert E. Douglass (†2014) volt az egyik legjelentősebb kortárs adventista teológus, aki Jézus visszajövetele időpontjának feltételes módját hirdette. Írásai – *The End. Unique Voice of Adventist About the Return of Jesus* (Mountain View, CA, Pacific Press, 1979) és *Why Jesus Waits* (Pacific Press, 2013) – elérhetőek interneten is: http://gospelherald.com/pdf_files/why-jesus-waits.pdf. A. V. Wallenkampf viszont kategorikusan kiáll a domináns vélemény mellett (i.m.: 117-120. o., www.viatasisanatate.ro/aparenta-intarziere): „Amikor azt állítjuk, hogy Isten késik, még ha magunkra is vesszük a késlekedést okozó vétket, a Mindenható saját szintünkre alacsonyítjuk le. Az embert gyanúsíthatjuk pontatlansággal, a világegyetem Uralkodóját azonban nem.”

2. Jn 21:22-23; 1Kor 15:51-54; 1Thes 4:15-17.

3. Jel 2:16, 25; 3:11; 22:7, 12, 20.

EGY NAP JÉZUSSAL

„Megújultatok pedig a ti elméteknek lelke szerint, és felöltöztétek amaz új embert, mely Isten szerint teremtetett igazságban és valóságos szentségben.”

(Eféz 4:23-24)

Zákeus nevének jelentése: „**az igaz**”. Teljes bizonyossággal állítható, hogy Jerikóban nem tartotta őt igaznak a zsidó vallási közösség, de nemcsak azért, mert nemzettársaitól ő szedte be az adót, hanem azért is, mert tisztátalannak tartott nemzetnek szolgált. És hogy még teljesebb legyen a kép, tegyük hozzá azokat az okokat is, amelyek kiváltották testvérei ellenszenvét: tisztességtelen úton jutott jövedelemhez, javakhoz, pénzhez. És bár Zákeust nemzettársai megvetették, Jézus szemében egy eltévedt bárány volt. Érdeemes megfigyelnünk azokat a változásokat, amelyeket megtérése napján átélt. Azt gondolom, hogy attól a pillanattól kezdve szívesen mesélte el minden érdeklődőnek, hogy miként képes egyetlen nap, egyetlen döntés mindent megváltoztatni. Tapasztalata azt igazolja számunkra, hogy Jézus az egyetlen megoldás a határozott és boldog jövőt előrevetítő új élet megvalósítása érdekében.

TELJES VÁLTOZÁS
AUREL NEAȚU

A férfiből gyermek lett (2-4. v.). Keleten szokatlan látvány, amikor egy férfi az utcán rohangál, különösen, ha egy vagyonos állami tisztviselőről van szó. Ennek ellenére Zákeus kisfiúként szaladgált a tömeg után. És még egy fára is felmászott! A gyermekek általában kíváncsi természetűek, és aznap Zákeust is a kíváncsiság motiválta. Kálvin írta: „A kíváncsiság és egyszerűség egyféle előkészítése a hitnek.” Talán leginkább a büszkeség akadályoz meg sok embert abban, hogy higgyen Jézus Krisztusban. Azonban eldönthetem, hogy én leszek az eszköz, aki által Isten kíváncsiságot és éhséget ébreszt valakiben az Ige iránt. Íme, a legjobb alkalom a Biblia évében annak elhatározására, hogy a Szentírást egy változást áhító barátommal fogom tanulmányozni.

Aki keres, azt megtalálják (5. v.). Zákeus azt hitte, hogy ő keresi Jézust (Lk 19:3), pedig ő volt a keresett személy (Lk 19:10). Az elveszett bűnös természeténél fogva nem keresi a Megváltót (Róm 3:11). Amikor őszüleink vétkeztek és elrejtőztek, Isten indult el megkeresni őket (1Móz 3:1-10). Jézus a földön szolgálva megkereste az elveszetteket; ma pedig a megtért emberek által a Szentlélek keresi meg az elveszetteket.

Nem tudjuk, hogyan dolgozott Isten Zákeus szívében, és hogyan készítette elő a találkozását Jézussal. Lehet, hogy az egyik barátja, a volt vámszedő Lévi által (Lk 5:27-39)? Ő beszélhetett neki Jézusról? Ő imádkozott Zákeusért? Lehetett-e lelkifurdalása a korábbi élete miatt?

Ezekre a kérdésekre nem ismerjük a válaszokat, viszont örülhetünk az ígéretnak, miszerint a Megváltó minden esetben meg fogja találni azt a bűnöst, aki kész megváltoztatni az életét, és készen áll az új kezdetre.

Kisemberből nagyember (7-8. v.). Nem Zákeus hibája volt, hogy „termete szerint kis ember volt”, és hogy nem látott a tömegtől. Mindent megtett emberi korlátai leküzdése érdekében. Emberi méltóságát félretéve felmászott egy fára. Lelki vonatkozásban mindannyian „kisemberek” vagyunk, hiszen „mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül” (Róm 3:23). Azonban az a tragikus, hogy nagyon sok elveszett bűnös azt hiszi, hogy „nagy”. Emberi mércékhez igazodik – pénzhez, társadalmi pozícióhoz, tekintélyhez, népszerűséghez –, azonban mindez „Isten előtt utálatos” (Lk 16:15). Azt hiszi, hogy mindene megvan, holott semmije sincs (Jel 3:17). Zákeus bízott Jézus Krisztusban, így válhatott „Ábrahám igazi fiává”, ami természetesen azt jelenti, hogy a hit gyermeke lett (Róm 4:12; Gal 3:7).

Szegény emberből gazdag ember (9-10. v.). Az emberek azt hitték, hogy Zákeus gazdag, de a valóságban ő szegény bűnös volt, akinek szüksége volt a világnak felkínált legnagyobb isteni ajándékra, az üdvösségre. A négy evangéliumban ez az egyetlen eset, ahol Jézus meghívhatja magát valakinek a házába, mintegy szemléltetve Jel 3:20 szavait. Zákeus nem azért lett megváltva, mert megígérte, hogy jót fog tenni. Azért nyert üdvösséget, mert hittel választott Krisztus kegyelemteljes szavaira. Miután bízott a Megváltóban, hitének bizonyítékait mutatta be, megígérve, hogy visszaszolgáltatta a kárvallottaknak az illetéktelenül eltulajdonított javakat. A hit többet jelent kegyes szavaknál és nemes érzelmeknél. Élő egységet jelent Krisztussal, ami megújult életet eredményez (Jak 2:14-26). Isten gyermekei gazdagnak születnek, mivel Jézusban megáldatnak „minden lelki áldással” (Eféz 1:3).

Amikor elkezdődik egy nap, sosem tudod, hogyan fog befejeződni. Zákeus számára az a nap a lehető legboldogabban zárult, hiszen egy megváltozott, megújult életű ember lett.

Milyen az életed? Neked is szükség van változásra? Tölts időt minden nap Jézussal, szakíts ebben az évben is minőségi időt Rá, hívd meg az otthonodba, és akkor minden bizonnyal részesülni fogsz kegyelmi áldásaiban. ■

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

BIBLIAI HŐSÖK

A. A szó vagy szó szerkezet betűi egy-egy bibliai nevet alkotnak. Keressétek meg ezeket a neveket.

Például: Álomlátás – Álomlátás – LÓT

1. Életadó Ige _____
2. Örökkévalóság _____
3. Jordán völgye _____
4. Prédikálás _____
5. Jobbjával támogat _____

B. Mi/ki nem tartozik a megjelölt családhoz/eseményhez?

1. **ÁDÁM**
  - a. alma
  - b. Éva
  - c. Illés
2. **ÉVA**
  - a. kígyó
  - b. falevelek
  - c. Noé
2. **NOÉ**
  - a. Egyiptom
  - b. eső
  - c. bárka
3. **EGYIPTOM**
  - a. Éden
  - b. Mózes
  - c. felhő
4. **MÓZES**
  - a. kosár
  - b. Péter
  - c. csapások
5. **JÓZSEF**
  - a. tarka ruha
  - b. álom
  - c. frigyláda

Megoldások: A. 1 - Lea; 2 - Eva; 3 - Dán; 4 - Pál; 5 - Jób. B. 1 - Illés; 2 - Noé; 3 - Egyiptom; 4 - Éden; 5 - Péter; 6 - frigyláda.

**A NYÁJ
BÁRÁNYKAI
ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermek-
osztálya igazgatójának
asszisztense

MENEKÜLTEK. HAJLÉKTALANOK. BETEGEK.

Szívügyem

Adventista fiatalok imahete
A 2020. március 14–21. között tartandó imahét témája: „Isten 8 kérdése”.

Kerüljünk ezen a héten olyan közel a Teremtőhöz, hogy halljuk kérdéseit, és a szívünk válaszoljon ezekre. Fedezzük fel a tőle sugárzó fényt! Nagy lehetőség ez a hét imanap számunkra. Ne hagyjuk ki!

A jótékonyság napja – Az ifjúsági szolgálat világnapja

Zárd az adventista fiatalok imahetét valami különlegessel: csatlakozz azon fiatalok millióihoz, akik a JÓ ÜZENETÉT hirdetik. Viseld valakinek a gondját! Engedd, hogy általad Isten megérintsen valakit! Legyen ez SZÍVÜGYED 2020. március 21-én!

LEGYÉL PRÉDIKÁCIÓ!

2020. MÁRCIUS 21.

 A facebook link: Jótékonyság napja

#GYD20

